

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri

Den 4. juni 2014
Sagsnr.: 99

./. Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering samlenotat til rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16.- 17. juni 2014.

Med venlig hilsen

Jesper Wulff Pedersen

SAMLENOTAT
Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16.–17. juni 2014

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer
- *Tidlig forelæggelse*
KOM (2013) 894

Side 3

2. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om et fakultativt kvalitetsudtryk "produkt fra ø-landbrug"
- *Rådskonklusioner*
KOM (2013) 888

Side 8

3. (Evt.) Henstilling til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger med tredjelande om indgåelse af aftaler om handel med økologiske produkter
- *Vedtagelse*
KOM (2014) 178

Side 11

4. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om markedsudviklingen på mælke- og mejerimarkedet og om anvendelse af mælkepakkens bestemmelser
- *Præsentation*
KOM-dokument foreligger ikke

Side 14

5. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af bestemmelser om producentorganisationer, driftsfonde og driftsprogrammer i sektoren for frugt og grøntsager siden 2007-reformen
- *Rådskonklusioner*
KOM (2014) 112

Side 17

6. Gennemførelse af reformen af den fælles landbrugspolitik på nationalt niveau
- *Udveksling af synspunkter*
KOM-dokument foreligger ikke

Side 20

7. (Evt.) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 og 1306/2013 for så vidt angår støtteordningen for uddeling af frugt og grøntsager, herunder bananer samt mælk i uddannelsesinstitutioner, og forslag til ændring af Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 om fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter
- *Fremskridtsrapport*
KOM (2014) 31 og KOM(2014) 32

Side 24

8. Gennemførelse af den fælles fiskeripolitik: Discardplaner
- *Status og udveksling af synspunkter*
KOM-dokument foreligger ikke

Side 28

9. (Evt.) Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 43/2014 om fastsættelse for 2014 af fiskerimuligheder i EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande for så vidt angår lodde
- *Politisk enighed/Vedtagelse*
KOM-dokument foreligger ikke

Side 33

10. Forslag til Rådets afgørelse om den holdning, som skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT)
- *Tidlig forelæggelse*
KOM (2014) 135

Side 35

11. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2187/2005, (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 2347/2002 og (EF) nr. 1224/2009 for så vidt angår landingsforpligtelsen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1434/98
- *Status*
KOM (2013) 889

Side 38

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

den 16. – 17. juni 2014

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer KOM (2013) 894

Revideret genoptryk af revideret grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 4. februar 2014. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Forslaget indebærer en revision og sammenskrivning af den eksisterende EU-lovgivning om nye fødevarer og nye fødevaringredienser. Forordningen finder anvendelse for nye fødevarer, der skal markedsføres i EU. Dog omfattes ikke genmodificerede fødevarer, eller fødevarer, der anvendes som tilsætningsstoffer, aromaer, ekstraktionsmidler eller enzymer, der er omfattet af de respektive lovgivninger på disse områder. Fødevarer, som måtte blive omfattet af Rådets direktiv om markedsføring af fødevarer fra klonede dyr, vil desuden blive undtaget. De væsentligste ændringer er en videreudvikling og opdatering af reglerne blandt andet ved at strømline godkendelsesproceduren, indføre generiske godkendelser, udvikle et forenklet risikovurderingssystem for traditionelle fødevarer fra tredjelande, samt at præcisere definitionen af nye fødevarer og anvendelsesområdet for forordningen. Forordningsforslaget forventes ikke at indvirke på beskyttelsesniveauet i hverken Danmark eller i resten af EU.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2013) 894 af 18. december 2013 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer. Forslaget er oversendt til Rådet i dansk sprogversion den 23. december 2013.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde. Det er forventningen, at der kan opnås enighed om forslaget i en 1. behandling med Europa-Parlamentet.

Nærhedsprincippet

Regeringen vurderer, at nærhedsprincippet er overholdt, idet der er tale om ændringer til allerede eksisterende EU regler.

Regeringen vurderer endvidere, at det generelt er nødvendigt, at reglerne om markedsføring af nye fødevarer er harmoniserede, og at godkendelse af nye fødevarer sker på EU-plan.

Formål og indhold

Kommissionens forslag omhandler reguleringen af nye fødevarer og nye fødevaringredienser i EU. Forordningen skal ifølge forslaget erstatte den eksisterende rådsforordning 258/97 om nye fødevarer og nye fødevaringredienser samt den eksisterende kommissionsforordning 1852/2001 om regler for offentliggørelse af oplysninger, der fremlægges i henhold til rådsforordning 258/97 om nye fødevarer. Det primære formål med det fremlagte forslag er ifølge Kommissionen at videreudvikle og opdatere reglerne blandt andet ved at strømline godkendelsesproceduren, indføre generiske godkendelser, udvikle et forenklet risikovurderingssystem for

traditionelle fødevarer fra tredjelande, samt at præcisere definitionen af nye fødevarer og anvendelsesområdet for forordningen.

Kommissionen fremlagde tilbage i 2007 et forslag KOM(2007)872 om revision af forordningen om nye fødevarer, men der kunne ikke opnås enighed i forhandlingerne mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i forligsproceduren i marts 2011 på grund af spørgsmålet om fødevarer fra klonede dyr. Det nye forslag om nye fødevarer bygger i hovedtræk på den fælles holdning, som der blev opnået enighed om ved forhandlingerne af det tidligere forslag om nye fødevarer. Derudover har Kommissionen fremlagt selvstændige forslag om kloning.

Forordningen finder anvendelse for nye fødevarer, der skal markedsføres i EU. Dog omfatter den ikke genmodificerede fødevarer, eller fødevarer, der anvendes som tilsætningsstoffer, aromaer, ekstraktionsmidler eller enzymer, der er omfattet af de respektive lovgivninger på disse områder. Fødevarer, som måtte blive omfattet af Rådets direktiv om markedsføring af fødevarer fra klonede dyr, vil desuden blive undtaget.

Definitionen af en ny fødevare vil fortsat være, at den ikke har været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i EU før den 15. maj 1997. Hvis en fødevare udelukkende har været anvendt i kosttilskud før 15. maj 1997, betragtes dette dog ikke som konsum i nævneværdigt omfang, men fødevaren kan fortsat markedsføres som kosttilskud.

Forordningen præciserer, at nye fødevarer også omfatter fødevarer fremstillet ved hjælp af en ny fremstillingsproces, hvis denne proces medfører betydelige ændringer af fødevarernes sammensætning eller struktur, der påvirker deres næringsværdi, metabolisme eller indhold af uønskede stoffer. Desuden er fødevarer, der indeholder eller består af industrielt fremstillede nanomaterialer, omfattet. Herudover er det præciseret, at vitaminer, mineraler og andre stoffer, opfattes som nye fødevarer, hvis der er anvendt en ny fremstillingsproces, eller hvis de pågældende stoffer består af eller indeholder industrielt fremstillede nanomaterialer.

Det foreslås, at risikovurderingen af nye fødevarer og optagelse af godkendte produkter på en fællesskabsliste (positivliste) centraliseres, så det er Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA), der udarbejder risikovurderingsrapporten i modsætning til den nuværende ordning, hvor den 1. vurderingsrapport udarbejdes af den kompetente risikovurderingsmyndighed i den medlemsstat, der modtager ansøgningen.

Godkendelser skal ifølge forslaget ikke længere kobles sammen med en bestemt ansøger, idet beslutninger om godkendelser generelt vil gælde for alle i EU. Der kan dog gives databeskyttelse i begrundede tilfælde. Forslaget giver således mulighed for, at virksomheder i en periode på 5 år kan beskytte nyligt udviklet videnskabelig dokumentation og videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder, som er fremlagt til støtte for ansøgninger, således at disse data ikke uden ansøgerens samtykke må anvendes til fordel for en anden ansøgning.

Forslag om godkendelse og optagelse på Fællesskabslisten vedtages i en undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 5 i Rådets forordning 182/2011 om kontrol af Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

Betingelserne for godkendelse af en fødevare er, at den ikke udgør en sundhedsmæssig risiko for forbrugeren ved normal indtagelse, at den ikke vildleder forbrugeren, og at den ikke er er-

næringsmæssigt ufordelagtig for forbrugeren sammenlignet med den fødevare, den skal erstatte.

Den nuværende forenkede godkendelsesprocedure, hvorefter en ny fødevare kan godkendes, hvis den i al væsentlighed svarer til en allerede eksisterende fødevare på markedet, afskaffes, idet godkendelser ifølge forslaget gøres generiske.

Forslaget indebærer, at der kan foretages en forenklet risikovurdering og godkendelse af "traditionelle fødevarer fra tredjelande", hvis der er dokumentation for langvarig sikker anvendelse som fødevare i oprindelseslandet. I forbindelse med meddelelsen om, at en traditionel fødevare fra et tredjeland ønskes markedsført i EU, skal ansøger indsende dokumentation for langvarig sikker anvendelse som fødevare i oprindelseslandet, defineret som anvendelse i mindst 25 år i den sædvanlige kost for en stor del af tredjelandets befolkning. Dette vil for eksempel indebære, at ansøger ikke skal indsende resultater af toksikologiske fodringsforsøg med dyr eller mennesker for de pågældende fødevarer, idet de har været konsumeret af mennesker i andre dele af verden uden registrerede negative effekter.

Uden at de generelle regler i Rådets mærkningsdirektiv 2000/13 tilsidesættes, lægger forslaget op til, at beslutninger om godkendelse af nye fødevarer kan indeholde supplerende krav til mærkning af nye fødevarer, der sælges til den endelige forbruger, navnlig vedrørende beskrivelsen af fødevaren, dens oprindelse eller dens anvendelsesbetingelser.

Ansøgninger om godkendelse, som er indsendt i henhold til den nuværende forordning, og som der ikke er truffet endelig beslutning om inden datoen for den nye forordnings anvendelse, skal ifølge forslaget overgå til at være omfattet af de nye regler. Fødevarer, der markedsføres lovligt på datoen for den nye forordnings ikrafttræden, og som falder ind under dennes definition af nye fødevarer, kan fortsat markedsføres såfremt en ansøgning eller anmeldelse om godkendelse af en fødevare eller en traditionel fødevare fra et tredjeland indgives til Kommissionen. Senest 24 måneder efter den nye forordnings ikrafttræden fastlægger Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt EU-listen over nye fødevarer, der er godkendt i henhold til reglerne i den nuværende forordning, med angivelse af eventuelle eksisterende godkendelsesbetingelser. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 4 i forordning (EU) 182/2011. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen.

Forslaget indebærer endvidere, at medlemsstaterne som hidtil skal fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen.

Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Formandskabets kompromisforslag

Formandskabet har lagt op til meget få ændringer af Kommissionens forslag, da det i hovedtræk bygger på den fælles holdning, der blev opnået enighed om ved forhandlingerne af det tidligere forslag om nye fødevarer i 2009. Tilbage står alene hvorledes den lovtekniske konstruktion af definitionen af "nye fødevarer" skal opbygges, da man ønsker at sikre, at definitionen bliver præcis og samtidig kan rumme fremtidige nye fødevarer, som lovgiver ikke kan forudse. Der er ikke uenighed om omfanget af definitionen, men det kræver en grundig teknisk drøftelse.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om forslaget. Europa-Parlamentet forventes at indlede 1. behandlingen af forslaget i efteråret 2014.

Gældende dansk ret

En vedtagelse af forslaget kræver ikke implementering og har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser i Danmark, idet området overordnet er reguleret af en forordning, og reglerne dermed er umiddelbart anvendelige i Danmark. De enkelte beslutninger er rettet til virksomhederne og umiddelbart gældende for disse.

Konsekvenser

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke i sig selv at påvirke beskyttelsesniveauet i Danmark og generelt i EU. Det faktiske beskyttelsesniveau vil dog bero på fastlæggelsen af de endelige gennemførelsesbestemmelser, der skal vedtages.

Forslaget forventes ikke at have administrative eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget skønnes at få positive samfundsøkonomiske konsekvenser for erhvervet såvel som befolkningen, i kraft af en øget mangfoldighed af produkter og øget konkurrence.

Høring

Forslaget har været i høring i Det Rådgivende Fødevarerudvalgs EU-underudvalg og på høringsportalen. Der er indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer er positiv overfor en forenkling af godkendelsesprocedurerne for nye fødevarer, som foreslået af Kommissionen og finder det vigtigt, at disse forenklinger rent faktisk fører til hurtigere og smidigere godkendelser under hensyntagen til fødevareresikkerheden. Herudover mener Landbrug & Fødevarer, at der bør lægges vægt på, at ansøgers retsstilling sikres, og at den foreslåede generiske godkendelse ikke udhuler beskyttelsen af nye innovative teknologier og produkter, som virksomhederne ofte har brugt mange ressourcer på at udvikle. I den forbindelse er det vigtigt, at der sikres mulighed for fortrolighed i behandlingen af ansøgninger, herunder i forhold til oplysninger og data fra ansøger. Endelig er det vigtigt, at forslaget ikke fører til forskelle mellem medlemsstaterne.

Fagligt Fælles Forbund - 3F støtter forslaget, idet forbundet dog ønsker, at de i forslaget omtalte sikkerhedsvurderinger også skal omfatte arbejdstagere i fødevarerindustrien og de arbejdsmiljørisici, de kan udsættes for, hvilket foreslås indskrevet i teksten.

De Samvirkende Købmænd bifalder, at reglerne om nye fødevarer opdateres, men finder det uklart, hvad den nye godkendelsesprocedure vil indebære for den, der har søgt og fået en godkendelse. De Samvirkende Købmænd mener, at hvis godkendelsen ikke kun gælder ansøgeren, men alle kan bruge den godkendte nye fødevarer uden at skulle dokumentere noget, er det ligegyldigt om ansøgeren får beskyttet sine videnskabelige data. Hidtil har det taget mange år og krævet mange tidsmæssige og økonomiske ressourcer at opnå en godkendelse. Det vil det formodentlig også gøre fremover. Derfor mener De Samvirkende Købmænd ikke, at det umiddelbart virker rimeligt, at andre straks kan benytte, for eksempel en ny plante, som et andet firma har fået godkendt.

Fødevarestyrelsen bemærker hertil, at det med de nuværende regler allerede ved hjælp af den forenkede procedure i reglerne for nye fødevarer er muligt for andre virksomheder, at få godkendt et produkt, der i det væsentlige svarer til en eksisterende allerede godkendt ny fødevarer. Overgangen til generiske godkendelser vil medføre en lettelse af de administrative byrder både for virksomheder og myndigheder. I tilfælde af nye innovative produkter vil det fortsat være muligt, at beskytte oplysninger om produktionsprocessen, og på den måde forhindre, at andre virksomheder kopierer et ny-udviklet produkt.

DI Fødevarer finder det overordentlig positivt, at forslaget søger at lempe de administrative byrder forbundet med godkendelsesprocessen af nye fødevarer i EU for eksempel ved indførelsen af en strømlinet og centraliseret godkendelsesprocedure, samt muligheden for generiske godkendelser. Det er DI Fødevarers vurdering, at den opsætning, der er lagt op til, hvor der fastsættes kriterier for risikovurderingen af de nye fødevarer, og hvor vurderingen foretages centralt af EFSA, vil styrke harmonisering af området. En smidig godkendelsesproces er central for udviklingen af den europæiske fødevarerbranche, hvor innovation og forskning i høj grad er med til at styrke væksten. Ligeledes finder DI Fødevarer det positivt, at der fortsat vil være mulighed for at beskytte oplysninger om produktionsprocessen i anerkendelse af de omkostninger, der er forbundet med udviklingen af nye fødevarer.

DI fødevarer finder imidlertid, at den definition af novel food, som forslaget lægger op til, er for bred og adskiller sig markant fra den eksisterende ved at der ikke længere er nævnt en række kategorier, som produktet skal falde ind under for at være omfattet af definitionen. Dette skaber ifølge organisationen juridisk usikkerhed for både myndigheder og virksomheder, hvorfor DI fødevarer finder, at den eksisterende definition af novel food med en række kategorier bør bibeholdes, eventuelt med visse præciseringer i teksten.

Fødevarestyrelsen bemærker hertil, at forhandlingerne af forslaget endnu ikke er afsluttede og at der stadig udestår drøftelser om formulering af definitionen af nye fødevarer. Kommissionen har oplyst, at det ikke er hensigten, at udvide anvendelsesområdet for forordningen, men udelukkende at opdatere definitionen, så den tager højde for eventuelle fremtidige produkter, som ønskes omfattet.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen forholder sig generelt positivt til gennemførelsen af en revision af lovgivningen om nye fødevarer. Det er i den forbindelse vigtigt, at beskyttelsesniveauet opretholdes.

Forslaget indebærer, at reglerne gøres mere klare og lettere at administrere, herunder at forordningens anvendelsesområde tydeliggøres. Desuden skabes der bedre klarhed for virksomheder og myndigheder om samspillet mellem forskellige regelsæt indenfor fødevarerlovgevingen. Særligt er anvendelsesområdet præciseret for så vidt angår definitionen af en ny fremstillingsproces, fødevarer anvendt i kosttilskud, fødevarer der indeholder eller består af industrielt fremstillede nanomaterialer samt vitaminer, mineraler og andre stoffer.

Regeringen kan tilslutte sig den foreslåede modernisering af godkendelsesprocedurerne for nye fødevarer, herunder indførelsen af en centraliseret risikovurdering fra Den Europæiske Fødevareresikkerhedsautoritet til afløsning af den eksisterende procedure, hvor det er en medlemsstats kompetente risikovurderingsmyndighed, der udarbejder den første vurderingsrapport.

Regeringen arbejder for, at forordningens anvendelsesområde præciseres og tydeliggøres, men uden at der sker en udvidelse heraf.

Regeringen er ligeledes positiv overfor at lette adgangen til EU's marked for traditionelle fødevarer, der har været langvarigt sikkert anvendt som fødevarer i et tredjeland under forudsætning af, at der ikke sker en forringelse af fødevareresikkerheden. Forslaget lægger op til, at fødevarer fra tredjelande som udgangspunkt underkastes den samme godkendelsesprocedure som andre nye fødevarer, men at der i forbindelse med risikovurderingen kan tages hensyn til dokumenteret sikker anvendelse som fødevarer i et tredjeland, hvilket regeringen kan tilslutte sig.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der må på baggrund af forhandlingerne forventes at kunne opnås kvalificeret flertal for forslaget i Rådet.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt revideret grundnotat om forslaget til Folketingets Europaudvalg den 4. februar 2014.

Der er oversendt grundnotat om forslaget til Folketingets Europaudvalg den 20. januar 2014.

Der er oversendt notat til Folketingets Europaudvalg om udfaldet af forligsforhandlingerne om det tidligere forslag KOM(2007)872 den 4. april 2011.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

2. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om et fakultativt kvalitetsudtryk "produkt fra ø-landbrug"

KOM (2013) 888

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen skal i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer senest den 4. januar 2014 fremlægge en rapport om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at indføre et nyt fakultativt kvalitetsudtryk "produkt fra ø-landbrug". Kommissionen konkluderer i rapporten, at der både er fordele og ulemper ved at indføre et fakultativt kvalitetsudtryk "produkt fra ø-landbrug". Rapporten har ikke betydning for beskyttelsesniveauet i Danmark og EU. Rapporten er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni 2014 med henblik enighed om rådskonklusioner.

Baggrund

Kommissionen har den 16. december 2013 fremlagt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om et fakultativt kvalitetsudtryk "produkt fra ø-landbrug". Rapporten er modtaget i en dansk sprogudgave den 19. december 2013.

Rapporten er udarbejdet i henhold til artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, hvor det fremgår, at Kommissionen senest den 4. januar 2014 skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at indføre et nyt udtryk "produkt fra ø-landbrug".

Rapporten er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni 2014 med henblik enighed om rådskonklusioner.

Nærhedsprincippet

Der er ikke tale om stillingtagen til konkrete forslag, hvorfor nærhedsprincippet ikke er relevant.

Formål og indhold

Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 er der indført en ordning om "fakultative kvalitetsudtryk", der skal opfylde følgende kriterier:

- a) udtrykket relaterer sig til en eller flere produktkategoriers karakteristika eller den produktions- eller fremstillingsmetode, der anvendes i bestemte områder,
- b) anvendelsen af udtrykket forøger værdien af produktet sammenlignet med tilsvarende produkter, og
- c) udtrykket har en europæisk dimension.

I forordningen pålægges Kommissionen inden den 4. januar 2014 at aflægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende hensigtsmæssigheden af det fakultative kvalitetsudtryk "produkt fra ø-landbrug". Det fremgår, at rapporten om nødvendigt kan ledsages af forslag til lovgivning, hvilket Kommissionen ikke har gjort. Fakultative kvalitetsudtryk vil være frivillige at anvende, og de nærmere betingelser kan fastsættes ved delegerede retsakter.

Hvis der fastsættes et sådant udtryk, betyder det, at produkter, der opfylder kriterierne, kan mærkes med "produkt fra ø-landbrug". Det fremgår af Kommissionens rapport, at udtrykket ikke kan ledsages af et logo, som det kendes fra andre EU-ordninger (økologi, beskyttede oprindelsesbetegnelser, med flere).

I rapporten gennemgår Kommissionen den aktuelle situation for ø-landbrug, ø-landbrugs socioøkonomiske betydning samt landbrugsproduktion på øer. Kommissionen konkluderer, at der både er fordele og ulemper ved at indføre det fakultative kvalitetsudtryk "produkt fra ø-landbrug".

Fordelen ved at indføre en ordning for "produkt fra ø-landbrug" er efter Kommissionens vurdering, at det vil være et simpelt og frivilligt redskab, der ikke er forbundet med større bureaukrati eller kontrolforanstaltninger og ikke kræver større økonomiske ressourcer. Kommissionen vurderer videre, at ordningen er et velegnet middel for mange mindre producenter især på små øer, men at det dog kun er relevant for en mindre del af øernes produktion. Kommissionen vurderer endvidere, at ordningen vil kunne tilføre en merværdi til nogle produkter fra ø-landbrug, især hvis medlemsstaterne sørger for at integrere det i eller koble det sammen med andre foranstaltninger.

Ulempen ved at indføre en ordning for "produkt fra ø-landbrug" er efter Kommissionens vurdering, at den kan skade de producenter, der allerede er med i kvalitetsordninger ved at udsætte dem for konkurrence. Kommissionen tvivler endvidere på, om et udtryk for ø-produkter vil være tilstrækkeligt slagkraftigt eller egnet til at formidle budskabet ud til forbrugerne, og Kommissionen vurderer, at spektret af produkter, der potentielt vil kunne komme med i ordningen, vil være begrænset.

Kommissionen fremhæver, at det er nødvendigt at afklare, hvordan en "ø" i denne sammenhæng skal defineres. Det vil sige; hvad skal kriterierne være for, at produkter fra en ø kan blive omfattet af ordningen for eksempel: Størrelse, antal indbyggere, afstand til fastlandet. Endelig peger Kommissionen på, at de strukturelle problemer, øerne står overfor, vil kunne håndteres ved hjælp af de eksisterende strukturelle instrumenter, især landdistriktsordningen. Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at drøfte rapporten.

Formandskabets udkast til rådskonklusioner

Formandskabet er kommet med udkast til rådskonklusioner, der i generelle vendinger fremhæver behovet for at understøtte landbrugsproduktionen på øer. Der lægges ikke umiddelbart op til at anmode Kommissionen om at fremlægge et forslag om et fakultativt kvalitetsudtryk "produkt fra ø-landbrug".

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om rapporten.

Konsekvenser

Rapporten har ikke betydning for beskyttelsesniveauet i Danmark og EU. Rapporten forventes ikke i sig selv at have konsekvenser for EU-budgettet, ligesom den ikke i sig selv forventes at have statsfinansielle, lovgivningsmæssige eller administrative konsekvenser.

Høring

Sagen har været i skriftlig høring i §2-udvalget (landbrug) og det Rådgivende Fødevarerudvalgs EU-underudvalg. Rapporten har endvidere været i høring på høringsportalen. Der er indkommet følgende hørings svar:

Landbrug & Fødevarer bemærker sig de forbehold, som er fremhævet i Kommissionen rapport. Landbrug & Fødevarer bemærker især, at videre drøftelser af en ordning for produkter fra ø-landbrug forudsætter en definition, som giver mening i forhold til det politiske mål, som man ønsker at opnå.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser umiddelbart rapporten velkommen, idet man ikke umiddelbart finder, at der er behov for at indføre et fakultativt kvalitetsudtryk "produkt fra ø-landbrug". Regeringen lægger vægt på, at eventuelle tiltag ikke blokerer nationale og private initiativer vedrørende ø-produkter, medvirker til at bevare og videreudvikle en mangfoldig fødevarerproduktion og fødevarerudbud, samt at der findes hensigtsmæssige kriterier for "øer".

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at de fleste medlemsstater vil være skeptiske overfor etableringen af et fakultativt kvalitetsudtryk "produkt fra ø-landbrug". Der vil dog også være medlemsstater, der vil

støtte etableringen af et sådant udtryk, især medlemsstater, hvor der er mange øer. Det er usikkert, hvorvidt der vil være opbakning til formandskabets udkast til rådskonklusioner.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

3. (Evt.) Henstilling til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger med tredjelande om indgåelse af aftaler om handel med økologiske produkter

KOM (2014) 178

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen har fremsendt udkast til forhandlingsmandat med henblik på at forhandle med tredjelande om at indgå bilaterale handelsaftaler vedrørende økologiske produkter. Henstillingen knytter sig til forslag om en ny økologiforordning, KOM(2014)180. Henstillingen forventes sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16. -17. juni 2014 med henblik på vedtagelse.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2014) 178 fremsendt henstilling til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger med tredjelande om indgåelse af aftaler om handel med økologiske produkter.

Henstillingen er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 207, stk. 3 og 218, stk. 4 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal uden inddragelse af Europa-Parlamentet.

Henstillingen forventes sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16. -17. juni 2014 med henblik på vedtagelse.

Nærhedsprincippet

En kommende aftale kan medvirke til at fremme smidig international handel på et område, hvor der allerede er vedtaget EU-lovgivning, og det er derfor regeringens opfattelse, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Formål og indhold

I henhold til forhandlingsmandatet bemyndiges Kommissionen af Rådet til at føre forhandlinger med tredjelande om at indgå bilaterale handelsaftaler vedrørende økologiske produkter. Forhandlingerne skal gennemføres i konsultation med en af Rådet særligt nedsat arbejdsgruppe og i overensstemmelse med et sæt forhandlingsdirektiver.

Kommissionen har på økologiområdet allerede indgået aftaler med USA, Canada og Japan. Disse aftaler har ikke været baseret på et konkret mandat fra Rådet.

Kommissionen anfører i udkastet til forhandlingsdirektiver, at formålet med forhandlingerne er at lette international handel med økologiske produkter gennem gensidige handelsaftaler baseret på ækvivalens mellem landenes økologiregler og -kontrol.

Der eksisterer i dag 11 aftaler med tredjelande godkendt af EU, som skal søges ændret til aftaler i henhold til rådsbeslutningen. Heri indgår eksisterende bilaterale aftaler med USA, Japan og Canada.

Aftalerne skal vedrøre de produkter, som er omfattet af økologiforordningens anvendelsesområde, det vil sige uforarbejdede landbrugsprodukter, foder og fødevarer.

Ved forhandlingerne skal der endvidere tages hensyn til principper og regler i den eksisterende Codex-vejledning om økologisk produktion, øvrige eksisterende forhandlingsdirektiver samt WTO-reglerne.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om forslaget. Forslag til endelig indgåelse af nye protokoller kan først vedtages af Rådet efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Konsekvenser

Forslaget om bemyndigelse til at Kommissionen kan forhandle handelsaftaler med tredjelande om økologiske fødevarer har ikke i sig selv lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller administrative konsekvenser, men indgåelse af bilaterale handelsaftaler vil kunne forbedre markedsgangen og herved skabe grundlag for at øge eksporten af økologiske fødevarer.

Høring

Sagen er sendt i høring i § 2-udvalget (landbrug) og Det Rådgivende Fødevareudvalgs EU-underudvalg.

Høringssvar er indkommet fra høring i § 2-udvalget (landbrug), § 5-udvalget (fiskeri), Det Rådgivende Fødevareudvalgs EU-underudvalg, Det Økologiske Fødevareråd og på høringsportalen i forbindelse med høring om økologiforordningsforslag, handlingsplan og henstilling. Høringssvar er gengivet nedenfor.

Landbrug & Fødevarer kan støtte, at import baseret på identisk regelopfyldelse støttes, idet der dog skal sikres gode muligheder for samhandel med 3. lande, der understøtter høj troværdighed bag produkterne. Tilstrækkelige overgangsperioder (4-5 år), skal sikre, at ændringerne ikke får negativ indflydelse på importen fra disse lande (pt. ækvivalens). Det bør undgås, at eksporten ud af EU gøres besværlig, fordi EU opbygger for stramme og administrativt besværlige regler ved import (identisk regelopfyldelse).

Landbrug & Fødevarer bakker derfor også op om, at der fremover sker en forbedring af sporbarheden ved import af økologiske varer, da dette også er afgørende for økologiens troværdighed. Udveksling af data og administrative procedurer kan være en måde at øge sporbarheden på, men det må dog ikke blive så administrativt besværligt, at det kan få karakter af teknisk handelshindring overfor tredjelandene.

Økologisk Landsforening støtter, at tredjelande skal overholde EU's regler for økologisk produktion identisk og ønsker at opretholde systemet med ækvivalensvurdering i forbindelse med import. Udviklingslande vil ikke have mulighed for at skulle overholde alle regler i EU's økologiforordning, da landenes klima og struktur m.m. er helt forskelligt i forhold til Europas. Økolo-

gisk Landsforening finder det urealistisk, at EU formår at etablere bilaterale ækvivalensaftaler med alle de lande, hvorfra der i dag foregår import inden for en rimelig tidshorisont, og forventer, at det samlet fører til en betydelig reduktion af det økologiske vareudbud i EU. Incitamentet for at videreudvikle kravene i det økologiske regelsæt svækkes, da introduktion af nye krav i EU, direkte vil kunne ramme muligheden for at fortsætte en import etableret, inden de nye krav blev indført. Økologisk landsforening mener derfor, at fokus skal rettes mod eventuelle opstramninger i forbindelse med godkendelse af kontrolorganerne og udveksling af oplysninger med disse.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter, at Kommissionen gives bemyndigelse af Rådet til at forhandle bilaterale aftaler med tredjelande, som sikrer, at der kan foregå en balanceret handel med økologiske produkter mellem landene. Regeringen støtter endvidere, at sådanne aftaler indgås på basis af ækvivalens, hvilket er i overensstemmelse med WTO. Det vil sige, at parternes økologiregler og kontrolsystemer niveaumæssigt svarer til hinanden, men uden at være identiske. En række medlemsstater, herunder Danmark, arbejder på forskellig vis for at varetage eksportinteresser i tredjelande af interesse for disse, og bemyndigelsen til Kommissionen bør ikke generelt afskære medlemsstaterne denne mulighed. Regeringen arbejder således for, at eksisterende handelsstrømme kan opretholdes og styrkes, og at der indarbejdes en revisionsklausul i bemyndigelsen til Kommissionen.

Regeringen finder desuden, at de langsigtede implikationer af et ændret importsystem ikke må begrænse markedsadgangen for økologiske produkter fra tredjelande til EU på et urimeligt grundlag, herunder særligt for udviklingslande. Ligesom der skal være opmærksomhed på, at import fra tredjelande også er grundlaget for input-stoffer til økologisk produktion i EU og ikke må begrænse udviklingen i EU.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at forslaget kan vedtages med kvalificeret flertal i Rådet.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt revideret grundnotat om økologiforordningsforslag, handlingsplan og henstilling til Folketingets Europaudvalg den 26. maj 2014.

Der er oversendt grundnotat om økologiforordningsforslag, handlingsplan og henstilling til Folketingets Europaudvalg den 11. april 2014.

Sagen om økologiforordningsforslag, handlingsplan og henstilling har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 19. marts 2014, jf. samlenotat oversendt den 13. marts 2014.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

4. **Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om markedsudviklingen på mælke- og mejerimarkedet og om anvendelse af mælkepakkens bestemmelser KOM-dokument foreligger ikke**

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen skal senest den 30. juni 2014 forelægge en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om markedsudviklingen på mælkeområdet og om anvendelse af den såkaldte mælkepakke. Rapporten er endnu ikke modtaget. Det må forventes, at rapporten konkluderer, at mælkepakkens bestemmelser anvendes i et begrænset antal medlemsstater, og at den centrale bestemmelse om prisforhandlinger mest anvendes i Tyskland. Derudover forventes det, at Kommissionen vil overveje behov for instrumenter til styring af markedet efter mælkekvoternes ophør. Rapporten forventes ikke at indeholde noget om blød landing i forhold til ophøret af mælkekvoter den 1. april 2015, som adskillige medlemsstater herunder Danmark lægger vægt på. Rapporten er sat på dagsordenen for det kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni 2014 med henblik på præsentation.

Baggrund

Kommissionen skal i medfør af artikel 225 (b) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 1308/2013 senest den 30. juni 2014 og 31. december 2018 fremsende en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om markedsudviklingen i mælke- og mejerisektoren, navnlig om anvendelsen af mælkepakken. Rapporten foreligger endnu ikke.

Rapporten er sat på dagsordenen for det kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni 2014 med henblik på præsentation.

Nærhedsprincippet

Der er ikke tale om stillingtagen til konkrete forslag, hvorfor nærhedsprincippet ikke er relevant.

Formål og indhold

Den såkaldte mælkepakke blev vedtaget i marts 2012 som Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 261/2012. I mælkepakken, der var en reaktion på krisen i mælkesektoren i 2009 og 2010, er der mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre bindende kontrakter mellem mælkeproducenter og mejerier, ligesom der er regler om, at mælkeproducenter kan danne producentorganisationer, som medlemsstaterne skal godkende. Inden for visse rammer kan godkendte producentorganisationer forhandle kontrakter med mejerierne om priser. Endvidere er det i medfør af mælkepakken muligt at indføre udbudsregulering af oste med geografisk betegnelser. Mælkepakken er tidsbegrænset indtil 30. juni 2020. Da mælkepakkens bestemmelser udtrykkeligt undtager andelsselskaber, er dens bestemmelser ikke relevante i Danmark og anvendes derfor ikke i Danmark.

Det forventes, at Kommissionen i rapporten vil oplyse følgende om anvendelsen af mælkepakkens bestemmelser:

Bindende kontrakter mellem mælkeproducenter og mejerier

Kommissionen forventes at oplyse, at 12 medlemsstater har indført regler om bindende kontrakter med minimumsperioder på mellem 6 måneder og 5 år og enkelte uden minimumsperiode.

Anerkendelse af producentorganisationer

Der er i EU godkendt 228 producentorganisationer, overvejende i Tyskland. Der har ikke været interesse for at oprette producentorganisationer i mælkesektoren i Danmark grundet, at den dominerende organiseringsform er andelsselskaber.

Prisforhandlinger

Det centrale element i mælkepakken er, at godkendte producentorganisationer kan forhandle kontraktbetingelser herunder priser med mejerier. Det kan for en enkelt producentorganisation ske inden for en grænse på 3,5 % af EU's samlede mælkeproduktion og/ eller 33 % i en enkelt medlemsstat. Det forventes, at rapporten vil oplyse, at sådanne prisaftaler er indgået i følgende medlemsstater: Tyskland dækkende 33 % af den nationale mælkeleverance, Tjekkiet dækkende 18 %, Frankrig dækkende 11 % og endelig Spanien med 4 % af leverancen. Det forventes, at rapporten vil konkludere, at ordningen med kollektive prisforhandlinger kun har været en succes i Tyskland, hvor forhandlingerne dækker hele den del af medlemsstatens mælkeleverance, der ikke leveres til andelsselskaber.

Udbudsregulering af oste

Denne mulighed anvendes for to oste i Frankrig og en i Italien.

Rapporten i øvrigt

Det må forventes, at rapporten vil indeholde en beskrivelse af mælkeproduktion i ugunstigt stillede regioner. Rapporten oplyser formentlig, at mælkepakken ingen effekt har haft på mælkeproduktionen i disse områder.

Antageligt vil rapporten afslutningsvist nævne, at der efter den nylige reform af den fælles landbrugspolitik fortsat eksisterer et sikkerhedsnet for mælkesektoren i form af intervention af smør og mælkepulver samt støtte til privat oplagring af smør, mælkepulver og ost med beskyttet oprindelsesbetegnelse. Under krisesituationer er der hjemmel til at indføre yderligere foranstaltninger for eksempel i form af videregående støtte til intervention og privat oplagring, ligesom der kan indføres eksportrestitutioner. Ikke desto mindre forventes rapporten at stille spørgsmålstegn ved om, dette er tilstrækkeligt til, at systemet kan håndtere perioder med volatilitet i markedet og egentlige kriser efter kvoternes ophør. Det gælder navnlig med henblik på at sikre en balanceret udvikling af mælkeproduktionen i hele Europa og hindre koncentration i de mest produktive områder. Det forventes, at Kommissionen vil overveje muligheden for nye instrumenter, der kan styre markedsudviklingen i dårligt stillede områder samt modvirke eventuelle produktionsforøgelser, som kan risikere alvorligt at påvirke den langsigtede markedsstabilitet i hele EU efter mælkekvoternes ophør.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om rapporten.

Konsekvenser

Rapporten forventes ikke i sig selv at have konsekvenser at have for EU-budgettet, ligesom

den ikke i sig selv forventes at have statsfinansielle, lovgivningsmæssige eller administrative konsekvenser.

Høring

Sagen har været i skriftlig høring § 2-udvalget (landbrug).

Landbrug & Fødevarer er fortalere for en markedsorientering af mælkesektoren, og er af den grund modstander af nye udbudsregulerende tiltag på EU-plan. Det er desuden yderst vigtigt, at der ikke indføres tiltag, som medfører ændringer af andelsorganiseringen i dansk mejeribrug, bliver en hindring for varernes frie bevægelighed i EU og markedsorienteringen af mælkesektoren. Landbrug & Fødevarer ser med stor bekymring på, at en række europæiske aktører har talt for at indføre nye former for produktionsbegrænsende instrumenter til erstatning af mælkekvoterne, samt presset på for at modvirke produktionsforøgelse i de områder, der har potentiale til at øge mælkeproduktionen efter 1. april 2015.

Landbrug & Fødevarer fastholder som hidtil, at det fortsat er nødvendigt med frivillighed i forhold til kontrakter af hensyn til andelsorganiseringen i Danmark. Erhvervet er fortalere for en markedsorientering af mælkesektoren og er af den grund ikke positiv overfor nye reguleringstiltag på EU-plan, som overordnet set bedst bestemmes decentralt mellem mælkeproducenter og mejerier i medlemslandene. Der har i Danmark ikke været den store interesse for oprettelsen af producentorganisationer. Landbrug & Fødevarer er ikke modstander af oprettelsen af producentorganisationer i mælkesektoren. Det er dog under forudsætning af, at andelsorganiseringen fortsat beskyttes, samt at der fortsat sikres frivillige organiseringsforhold for mælkeproducenterne. Erhvervet er fra et konkurrencemæssigt syn stadig betænkelig ved interprofessionelle organisationers virke mellem primær-, forarbejdnings- og detailledet i mælkesektoren.

Vedrørende justering af fedtreguleringen påpeger Landbrug & Fødevarer, at der er i de senere år blevet betalt en betydelig superafgift af danske mælkeproducenter. På grund af den aktuelle økonomiske situation i erhvervet er det vigtigt, at erhvervet ikke belastes yderligere af superafgift og at mælkekvoterne er afkapitaliseret i 2015. For at sikre en blød landing af kvoterne pr. 1. april 2015 lægger Landbrug & Fødevarer afgørende vægt på, at der arbejdes for en ændring af fedtreguleringen for at øge leverancemulighederne.

Landbrug & Fødevarer fastholder som hidtil, at det fortsat er nødvendigt med *frivillighed* i forhold til kontrakter af hensyn til andelsorganiseringen i Danmark. Erhvervet er fortalere for en markedsorientering af mælkesektoren og er af den grund ikke positiv overfor nye reguleringstiltag på EU-plan, som overordnet set bedst bestemmes decentralt mellem mælkeproducenter og mejerier i medlemslandene.

Vedrørende producentorganisationer påpeger Landbrug & Fødevarer, at der i Danmark ikke været den store interesse for oprettelsen af producentorganisationer. Landbrug & Fødevarer er ikke modstander af oprettelsen af producentorganisationer i mælkesektoren. Det er dog under forudsætning af, at andelsorganiseringen fortsat beskyttes, samt at der fortsat sikres *frivillige* organiseringsforhold for mælkeproducenterne. Landbrug & Fødevarer er fra et konkurrencemæssigt syn stadig betænkelig ved interprofessionelle organisationers virke mellem primær-, forarbejdnings- og detailledet i mælkesektoren.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Den forventede rapportens indhold vedrørende anvendelse af mælkepakken tages til efterretning idet det bemærkes, at mælkepakken har haft ret begrænset anvendelse.

Regeringen er imidlertid grundlæggende uenig i at der er behov for at indføre redskaber, der skal modvirke en markedsbaseret udvikling af mælkeproduktionen efter kvoternes ophør. Det er vigtigt at undgå, at der efter afskaffelsen af mælkekvoterne genindføres et form for kvotesystem.

Det skal endvidere bemærkes, at spørgsmålet om blød landing af mælkekvoterne ikke forventes nævnt i rapporten. Regeringen lægger vægt på, at der sikres en blød landing i alle medlemsstater. Regeringen ser gerne, at det sker i form af en tilpasning af fedtreguleringen.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at et stort flertal af medlemsstaterne vil tage rapportens indhold vedrørende mælkepakken og markedssituationen til efterretning. Det må forventes, at en række medlemsstater vil støtte Kommissionen i, at der er et behov for nye kriseinstrumenter og styring af produktionen, mens andre vil modsætte sig sådanne tanker.

I de seneste år har en række medlemsstater ønsket, at der reelt sikres en blød landing for alle medlemsstater. Herved kan producenterne reelt forberede sig til tiden efter kvoternes ophør og drage fordel af den stærke internationale efterspørgsel efter mejeriprodukter.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rapporten har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

5. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af bestemmelser om producentorganisationer, driftsfonde og driftsprogrammer i sektoren for frugt og grøntsager siden 2007-reformen KOM (2014) 112

*Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 2. april 2014.
Ændringer er markeret i marginen.*

Resumé

Kommissionen skal i medfør af Rådets forordning (EF) 1234/2007 udarbejde en rapport om producentorganisationer, driftsfonde og driftsprogrammer i sektoren for frugt og grøntsager siden 2007-reformen. Den er nu fremlagt og viser, at gennemslagskræften af støtteordningen for frugt og grøntsager er begrænset på grund af lav organiseringsgrad i sektoren i visse medlemsstater. Endvidere peger Kommissionen på behov for forenkling af ordningen. Kommissionen vil på det grundlag arbejde videre og eventuelt fremkomme med lovforslag om revision af støtteordning for frugt- og grøntsagssektoren. Rapporten er sat på dagsordenen for rådsmødet den 16.- 17. juni 2014 med henblik på enighed om rådskonklusioner.

Nærhedsprincippet

Der er ikke tale om stillingtagen til konkrete forslag, hvorfor nærhedsprincippet ikke er relevant.

Formål og indhold

Ved reformerne af markedsordningerne for frugt og grøntsager i 1996 og 2007 blev ydelsen af støtte i frugt- og grøntsektoren centreret omkring producentorganisationer. Ved 2007-reformen blev det desuden obligatorisk for medlemsstaterne at indføre nationale strategier for ordningen, idet der blev indført mulighed for at yde støtte til krisetiltag, og der blev lagt øget vægt på miljø.

Rapporten beskriver udviklingen i sektoren i perioden 2003-2010. Perioden er kendetegnet ved et fald i arealet med frugt og grøntsager. Antallet af frugt og grøntbedrifter samt de producerede mængder er ligeledes faldet i perioden. Organiseringsgraden (regnet som andelen produktionsværdien af frugt og grøntsager afsat af producentorganisationer i forhold til den samlede produktionsværdi af alt frugt og grønt) var i 2010 på 43,0 % på EU-niveau. Dette tal dækker over meget store forskelle mellem medlemsstaterne. Således er andelen i Nederlandene næsten 100 %, mens mange medlemsstater i Sydeuropa og Østeuropa ligger under 20 %. Danmark ligger med ca. 52 % over EU-gennemsnittet. Andelen af producenter i EU, der er organiseret i en producentorganisation, steg fra 10,4 % i 2004 til 16,5 % i 2010. Da muligheden for at yde støtte i sektoren stort set er begrænset til producentorganisationer (og sammenslutninger af producentorganisationer), bevirker den lave organisationsgrad, at kun en mindre del af sektoren får del i støtten.

Organisationerne får del i støtten ved at oprette en driftsfond, som finansierer aktiviteter i et driftsprogram. Den finansielle støtte fra EU til producentorganisationernes driftsfonde kan maksimalt udgøre 4,1 % af hver producentorganisationens samlede afsatte produktion, dog op til 4,6 % til kriseinstrumenter. EU-støtten kan højst udgøre 50 % af omkostningerne. Rapporten viser, at de samlede udgifter til driftsprogrammer i perioden 2004 til 2010 steg fra 713 millioner € til 1.374 millioner €. EU's finansielle støtte steg fra 380 millioner € til 671 millioner €. Kommission konkluderer herom, at andelen af producentorganisationer, der har gennemført et driftsprogram, er steget. Den samlede finansielle støtte fra EU ligger dog væsentligt under, hvad der potentielt kan ydes. Således svarede støtten i 2010 til 3,4 % af værdien af produktionen, som afsættes gennem producentorganisationerne, og blot 1,3 % af den samlede værdi af EU's frugt- og grøntsagsproduktion.

Vedrørende gennemførte foranstaltninger er de mest anvendte følgende: Planlægning af produktionen med 22,2 %, foranstaltninger til forbedring eller opretholdelse af produktkvaliteten med 20,3 %, miljøforanstaltninger med 23,8 % og foranstaltninger til forbedring af afsætning med 24,0 %. Derimod bliver kriseinstrumenter brugt meget lidt (2,8 %).

Konklusionerne i medlemsstaternes evalueringsrapporter fra midtvejsevalueringen i 2012 viser, at driftsprogrammerne i de fleste medlemsstater bidrager positivt til at fremme omsætningen af medlemmernes produkter på markedet. I visse medlemsstater bidrager driftsprogrammerne til at øge den handelsmæssige værdi af produkterne. Dermed lader det ikke til, at driftsprogrammerne bidrager til at optimere produktionsomkostningerne, stabilisere producentpriserne eller forbedre producentorganisationernes tiltrækningskraft. Endeligt peger rapporten på svagheder i udarbejdelse af medlemsstaternes nationale strategier samt svagheder i overvågning og evaluering af nationale strategier.

Rapporten konkluderer blandt andet, at det skal undersøges, hvordan man øger organisationsgraden og derved udnyttelsen af ordningen. Det gælder navnlig i de medlemsstater, hvor deltagelsen er lav, for på den måde at modvirke den nuværende ubalance på tværs af EU. Det bemærkes derudover, at driftsprogrammer godt kunne bidrage mere effektivt til at nå hovedmål som for eksempel forbedring af producentorganisationernes tiltrækningskraft, forøgelse af produkternes handelsværdi, optimering af produktionsomkostningerne og stabilisering af producentpriserne.

Det vurderes, at kriseinstrumenternes begrænsede anvendelse viser, at der er behov for forbedring af disse. Det samme er tilfældet med anvendelse af midler til strategiske formål som forskning og forsøgsproduktion.

Der peges også på, at de nuværende regler er for komplicerede og giver dårlig retssikkerhed. Forenkling og konsolidering af den retlige ramme skal derfor prioriteres ved en fremtidig revision. Det anses også for nødvendigt at mindske den administrative byrde for producenterne og de forvaltende myndigheder. Det vurderes, at det eventuelt kan blive nødvendigt med en omfordeling af visse finansielle ressourcer inden for rammerne af budgettet til sektoren.

Kommissionen vil på grundlag af rapporten og den efterfølgende debat arbejde videre og eventuelt fremkomme med lovforslag om revision ordningen for frugt- og grøntsagssektoren.

Formandskabets udkast til rådskonklusioner

Formandskabet er kommet med udkast til rådskonklusioner, der blandt betoner behovet for forenkling af det nuværende regelsæt. Derudover fremhæves det i generelle vendinger, at producentorganisationer også fremover skal spille en rolle i frugt- og grøntsagssektoren. Det pointeres endvidere, at de muligheder, der er for krisestyring, i den reformerede landbrugspolitik skal udnyttes, og at det er særligt relevant i frugt- og grøntsagssektoren. Endelig lægges, der op til at opfordre Kommissionen til at tage passende initiativer til at foretage de nødvendige revisioner af det nuværende regelsæt.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om rapporten.

Konsekvenser

Rapporten forventes ikke i sig selv at have konsekvenser for EU-budgettet, ligesom den ikke i sig selv forventes at have statsfinansielle, lovgivningsmæssige eller administrative konsekvenser.

Høring

Sagen har været i skriftlig høring § 2-udvalget (landbrug), og der er ikke indkommet høringsvar.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen tager Kommissionens rapport til efterretning. Det skal påpeges, at støtteordningen til frugt- og grøntsektoren er kompliceret og besværlig at anvende for såvel myndigheder som producentorganisationer. Dette har medført finansielle underkendelser for flere medlemsstaters vedkommende, herunder Danmark. Kommissionen bør derfor i en fremtidig revision prioritere en forenkling af ordningen.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er blandt medlemsstaterne bred tilslutning til, at regelsættet præciseres og forenkles. Flere af de medlemsstater, der har en stor produktion af frugt og grøntsager, er imidlertid imod, at der vedtages rådskonklusioner på nuværende tidspunkt, så det er usikkert om der kan opnås enighed. Herudover har visse medlemsstater givet udtryk for, at der bør lægges mere vægt på kriseforanstaltninger, mens en anden gruppe medlemsstater understreger behovet for en omfordeling af budgettet med henblik på at øge opbygningen af producentorganisationer i medlemsstater med en lav organiseringsgrad. Endelig finder en mindre gruppe medlemsstater, at producentorganisationernes arbejde i højere grad bør fokuseres på innovation og forskning.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 11. april 2014 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 14. april 2014, jf. samlenotat oversendt den 2. april 2014.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 19. marts 2014 forud for rådsmøde den (landbrug og fiskeri) den 24. marts 2014, jf. samlenotat oversendt den 13. marts 2014.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

6. Gennemførelse af reformen af den fælles landbrugspolitik på nationalt niveau KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

Landbrugsreformen blev formelt vedtaget i december 2013. Kommissionen har efterfølgende fremsat forslag til delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter til udmøntning af reformen af den fælles landbrugspolitik. Disse retsakter forventes offentliggjort i løbet af juni-juli 2014. Beslutningerne om den nationale gennemførelse af EU's landbrugsreform for direkte støtte, skal meddeles til Kommissionen inden 1. august 2014. Den nationale gennemførelse af landdistriktsordningen sker i form af udarbejdelse af nyt landdistriktsprogram for den kommende periode. Det forventes, at der på det kommende rådsmøde vil ske en gensidig orientering om medlemsstaternes forventede gennemførelse af landbrugsreformen.

Baggrund

Landbrugsreformen blev vedtaget i december 2013, hvor Kommissionens delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter forventes offentliggjort i juni/juli 2014. Medlemsstaterne skal endvidere træffe en række valg om national gennemførelse af landbrugsreformen.

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni 2014 med henblik på udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Gennemførelsen af landbrugsreformen i de enkelte medlemsstater er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Reformen af den fælles landbrugspolitik blev formelt vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet i december 2013 og er offentliggjort i Europa-Parlamentets og Rådets forordninger nr. 1305/2013, 1306/2013, 1307/2013 og 1308/2013.

Kommissionen har efterfølgende fremsat forslag om delegerede retsakter til udmøntning af landbrugsreformen, som Kommissionen den 11. marts 2013 oversendte til Europa-Parlamentet og Rådet. Forslagene er modtaget fra rådssekretariatet i dansk sprogversion den 12. marts 2014. Hverken Rådet eller Europa-Parlamentet har modsat sig Kommissionens forslag.

Kommissionen fremsatte i begyndelsen af 2014 forslag til gennemførelsesretsakter til udmøntning af administrative aspekter af landbrugsreformen. Retsakterne forventes offentliggjort i løbet af juni-juli 2014.

I forbindelse med gennemførelsen af landbrugsreformen skal medlemsstaterne træffe beslutning på nationalt (og regionalt) niveau om blandt andet følgende:

Direkte støtte

- Fordelingen af finansielle midler mellem søjle I og søjle II (fleksibilitet): Der skal træffes beslutning om anvendelse af muligheden for at overføre midler mellem søjle I (direkte støtte) og søjle II (landdistriktspolitikken). Der kan som udgangspunkt maksimalt overføres 15 % mellem de 2 søjler, hvor medlemsstater med en direkte støtte under 90 % af gennemsnittet per hektar kan overføre op til 25 % fra søjle II til søjle I. Procentsatsen kan indføres over perioden 2015 til 2019. Beslutningen kan i 2017 revideres i opadgående retning med virkning fra 2018.
- Krav til aktiv landbruger: Der skal træffes beslutning om anvendelse af muligheden for at supplere listen over virksomheder, der udelukkes fra direkte støtte under visse betingelser. Der skal fastlægges krav til vedligeholdelsen af visse arealer som forudsætning for ydelse af direkte støtte.
- Minimumskrav for at modtage direkte støtte: Der skal træffes beslutning om minimumskrav for at modtage direkte støtte (minimumsareal eller -beløb).
- Anvendelsen af grundbetalingsordningen: Der skal træffes beslutning om tildeling af nye betalingsrettigheder eller fortsættelse med de eksisterende betalingsrettigheder og om model for udligning af betalingsrettighedernes værdi frem til 2019.
- Anvendelse af omfordelingsbetalingen: Der skal træffes beslutning om eventuel anvendelse af en omfordelingsbetaling til de første hektar anmeldt af landbrugeren, dog maksimalt 30 hektar.
- Betaling til unge landbrugere: Der skal træffes beslutning om, hvorledes betalingen skal beregnes (antal hektar hvortil der ydes støtte og støttesats per hektar)
- Betaling for områder med naturlige begrænsninger: Der skal træffes beslutning om man vil anvende muligheden for at yde støtte til områder med naturlige begrænsninger udpeget under søjle II.
- Anvendelse af frivillig koblet støtte: Der skal træffes beslutning om, hvorvidt der skal ydes produktionsafhængig støtte til produktionen i visse sektorer.
- Ordningen for mindre landbrugere: Der skal træffes beslutning, hvorvidt ordningen skal anvendes og i givet fald om betalingen størrelse.

Grønning af den direkte støtte

- Anvendelse af ækvivalente praksisser i relation til grønning: Der skal træffes beslutning om, hvorvidt forpligtelser indgået under landdistriktsordningerne eller indeholdt i miljøcertificeringsordninger kan anvendes til opfyldelse af grønningsskravene.
- Permanente græsarealer: Der skal træffes beslutning om udpegning af miljømæssigt sårbare permanente græsarealer, og om den generelle forpligtelse om opretholdelse af permanente græsarealer skal gennemføres på nationalt eller bedrifts niveau.
- Miljømæssige fokusområder (arealer der betragtes som miljømæssige fokusområder, omregnings- og vægtningsfaktorer): Der skal træffes beslutning om, hvilke områder landbrugeren kan anvende som miljømæssige fokusområder, og om landbrugeren kan gøre brug af omregnings- og/eller vægtningsfaktorer ved beregning af det miljømæssige fokusområde på bedriften.
- Gennemførelsen af regional og kollektiv gennemførelse af grønning: Der skal træffes beslutning om miljømæssige fokusområder skal gennemføres på regionalt plan med henblik på at opnå tilstødende miljømæssige fokusområder og/eller om anvendelse af kollektiv gennemførelse for bedrifter, som ligger i nærheden af hinanden.

Landdistriktsprogrammet

Reformen betyder i store træk, at landdistriktspolitikken fra 2007-2013 videreføres, idet der skal udarbejdes et nyt landdistriktsprogram, som tager hensyn til de væsentligste nyskabelser:

- Mere vægt på det overordnede mål om fremme af landbrugets konkurrenceevne og bæredygtighed i overensstemmelse med Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.
- Ny fokus på innovation, miljø og klima.
- Bedre koordinering mellem EU's fonde gennem nationale partnerskabsaftaler.
- Grønning under søjle I medfører behov for koordinering med søjle II.
- Mere målretning af betalingerne til områder med naturbetingede begrænsninger.
- Bedre støttemuligheder for samarbejde om udvikling og test af nye teknologier/ processer. Bedre støttemuligheder til små landbrugsbedrifter, unge landbrugere og etablering af korte forsyningskæder.
- Højere EU medfinansiering af indsatsen for miljø og klima (75 %) og indsatsen for informations- og samarbejdsaktioner, etablering af producentsammenslutninger, unge landbrugere og LEADER indsatsen (80 %).
- Minimum 30 % af landdistriktsmidlerne skal anvendes til miljø, klima, natur eller fastholdelse af landbrug i områder med naturbetingede begrænsninger, og minimum 5 % afsættes til LEADER-indsatsen.

Horisontal kontrolforordning

- Anvendelse af pro rata systemet for permanente græsarealer: Der skal træffes beslutning om anvendelsen af et pro rata system for permanente græsarealer til fastlæggelse af det støtteberettigede areal.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Gældende dansk ret

Gennemførelse af landbrugsreformen vil indebære, at en række bekendtgørelser skal ændres og nye skal udstedes.

Konsekvenser

Konsekvenserne afhænger af hvilke nationale (og regionale) valg, der træffes i de 28 medlemsstater i forbindelse med gennemførelsen af landbrugsreformen.

Forslagene til delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter vurderes umiddelbart ikke at medføre væsentlige konsekvenser ud over de tidligere angivne konsekvenser i forbindelse med vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådet i december 2013 af reformen af den fælles landbrugs politik.

Høring

Sagen har været i skriftlig høring i § 2-udvalget (landbrug).

Landbrug & Fødevarer fastslår indledningsvis, at den nationale gennemførelse af EUs landbrugsreform, som skal træde i kraft fra den 1. januar 2015, er i fuld gang. Der er ifølge Landbrug & Fødevarer tale om en proces, som foregår under stort tidspres. Selvom Kommissionens delegerede retsakter og implementerende retsakter endnu ikke har deres endelige form, skal alle medlemsstater melde ind senest den 1. august 2014, hvorledes de ønsker at gennemføre reglerne. Derudover vil en lang række faglige afklaringer først komme fra Kommissionen i løbet af efteråret.

Landbrug & Fødevarer er meget bekymrede for den sammenpressede implementeringsproces. De enkelte medlemsstater er nødt til at implementere et regelsæt på baggrund af regler, der ikke er endelige, og retningslinjer, som først vil komme kort inden reglerne skal træde i kraft.

Landbrug & Fødevarer bemærker endvidere, at der tegner sig et billede af, at en lang række af de nye elementer i reformen, vil blive meget tunge at administrere. Reglerne er meget komplicerede, og de vil være meget svære for landmændene at forstå.

Som det ser ud lige nu, har Landbrug & Fødevarer fået det indtryk, at flere medlemsstater ikke ønsker at give landmændene mulighed for at anvende forskellige typer af miljøfokusområder – herunder ikke mindst levende hegn. Begrundelsen er, at det ifølge ministerierne er for risikabelt at administrere, da det vil give en stor underkendelsesrisiko for den enkelte medlemsstat.

Landbrug & Fødevarer mener, det er meget problematisk, at der lægges op til så detaljerede og komplicerede gennemførselsbestemmelser, at nogle typer af miljøfokusområder reelt ikke er noget alternativ, selvom det er politisk besluttet i EU. Derfor vil Landbrug & Fødevarer opfordre til, at Fødevarerministeriet – gerne i samarbejde med ministerierne i de øvrige EU-lande – udfordrer Kommissionen på denne front, så gennemførselsbestemmelserne kan blive forenklet og blive mere administrerbare.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil tage medlemsstaternes orientering om deres forventede gennemførelse af landbrugsreformen til efterretning, idet man lægger vægt på, at det politiske kompromis om landbrugsreformen respekteres, herunder at Kommissionen sikrer en ensartet fortolkning i form af retningslinjer.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Alle medlemsstater er i gang med at afklare den nationale (og regionale) gennemførelse af landbrugsreformen.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat om de delegerede retsakter til landbrugsreformen den 7. april 2014.

Selve landbrugsreformen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg den 20. september 2013 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 23. september 2013, jf. samlenotat oversendt den 12. september 2013.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 og 1306/2013 for så vidt angår støtteordningen for uddeling af frugt og grøntsager, herunder bananer samt mælk i uddannelsesinstitutioner, og forslag til ændring af Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 om fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter KOM (2014) 31 og KOM(2014) 32

Revideret genoptryk af grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 3. marts 2014. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag om EU-støtteordninger, der forsyner skolebørn med landbrugsprodukter. Forslaget medfører en harmonisering de to eksisterende støtteordninger for henholdsvis skolemælk og skolefrugt og -grønt. Hensigten er at opnå en enklere administration af ordningerne. Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni 2014 med henblik på en fremskridtsrapport.

Baggrund

Kommissionen har den 30. januar 2014 ved KOM (2014) 32 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 og 1306/2013 for så vidt angår støtteordningen for uddeling af frugt og grøntsager, herunder bananer samt mælk i uddannelsesinstitutioner. Forslaget er modtaget i dansk sprogversion den 4. februar 2014.

Forslaget til skoleordningen er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 og kan vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure.

Kommissionens har den 30. januar 2014 ved KOM (2014) 31 fremsat forslag til ændring af Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 om fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Forslaget er modtaget i dansk sprogversion den 4. februar 2014.

Forslag om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 om fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter er fremsat med hjemmel i artikel 43, stk. 3 i TEUF og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni. 2014 med henblik på en fremskridtsrapport.

Nærhedsprincippet

Forslagene er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Med vedtagelsen af landbrugsreformen i december 2013 blev de eksisterende ordninger for skolefrugt og skolemælk videreført som to separate ordninger. Der var dog visse ændringer i forhold til finansiering, budget, krav om udarbejdelse af national strategi for skolemælk etc. Både ekstern evaluering af ordningerne samt Den Europæiske Revisionsret har imidlertid påpeget, at en styrket sammenhæng mellem de to ordninger potentielt vil resultere i både sundhedsmæssige forbedringer og administrative forenklinger.

På den baggrund har Kommissionen fremsat forslag om harmonisering af de to eksisterende støtteordninger for henholdsvis skolemælk og skolefrugt og -grønt. Hensigten er at opnå en mere enkel og effektiv administration af ordningerne.

Nationale strategier for brug af skoleordningen

I den nye skoleordning skal der fokuseres på uddeling af frisk frugt og grøntsager herunder bananer og konsummælk. Medlemsstaterne skal fremover udarbejde en seksårig national strategi for anvendelse af ordningen. Der vil således ikke skulle udarbejdes separate strategier som under de nuværende ordninger. Strategien skal blandt andet opstille mål for ordningen, en liste over de produkter, der kan ydes støtte til samt angive hvilke foranstaltninger, der vil blive iværksat for at nå målene. Strategien skal ajourføres på baggrund af løbende evalueringer. Som led i den nationale strategi vil det lejlighedsvis blive muligt for medlemsstaterne at yde støtte til andre landbrugsprodukter end frugt/grøntsager og mælk. For at sikre sunde spisevaner vil det være et krav, at nationale sundhedsmyndigheder godkender listen over de produkter, der indgår i strategien.

Ledsageforanstaltninger

Medlemsstaterne skal iværksætte pædagogiske ledsageforanstaltninger, der gør ordningen mere effektiv. Det kan eksempelvis være tiltag der øger børnenes kendskab til landbrug, bekæmpelse af madspild og økologisk landbrug etc. De pædagogiske ledsageforanstaltninger skal være direkte forbundet til ordningens overordnede mål. Ledsageforanstaltningerne vil fremover kunne opnå EU-finansiering.

Finansiering og budgetfordeling

Fremover vil der blive ydet faste støttesatser for de portioner frugt/grønt og mælk, der uddeles. Det vil fortsat være frivilligt for medlemsstaterne, om de vil deltage i ordningen. Omkostninger udover EU-støtten kan finansieres af private og/eller offentlige midler. Der fastsættes desuden minimumsandel og maksimumsandel for den del af støtten, der skal anvendes til pædagogiske ledsageforanstaltninger.

Der er stadig separate budgetter for henholdsvis frugt/grøntsager og mælk. Budgetterne vil blive delt op i nationale kuverter, således at hver medlemsstat vil modtage én kuvert til frugt/grøntsager samt én kuvert til mælk. Der vil være fleksibilitet for medlemsstaterne til at overføre op til 15 % af midlerne mellem kuverten for henholdsvis mælk og frugt/grøntsager.

Fordelingen mellem medlemsstaterne skal være baseret på objektive kriterier. For frugt og grøntsagers vedkommende skal der tages hensyn til andelen af børn i aldersgruppen seks til ti år (hvilket svarer til de nuværende regler) samt til udviklingsniveauet for regionerne indenfor en medlemsstat. For så vidt angår skolemælk skal fordelingen baseres på den historiske tildeling samt andelen af børn i aldersgruppen seks til ti år.

Fastsættelse af støttesatser

Der vil for alle produkter blive faste støttesatser, som det kendes fra skolemælk i dag. Støttesatserne pr. portion frugt/grøntsag og pr. enhed mælk skal ifølge forslaget fastsættes ved en delegeret retsakt. I den gældende ordning er støttesats m.v. fastsat i Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013, der har hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 3, hvor proceduren er, at Kommissionens forslag vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 572 af 31. maj 2013 om skolefrugt.

Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 808 af 19. juli 2012 om ydelse af støtte til mælk og visse mejeriprodukter til elever og børn i undervisnings- og dagsinstitutioner.

Konsekvenser

EU's budget

Forslaget til skoleordningen lægger op til et budgetloft til skolefrugt på 150 mio. € og et budgetloft for skolemælk på 80 millioner €, hvilket svarer til den hidtidige budgetanvendelse.

Fordelingen af budgetmidler mellem medlemsstaterne

De nye kriterier for fordelingen af budgetmidlerne til skolefrugt mellem medlemsstaterne forventes ikke at medføre nogen mærkbar reduktion af Danmarks allokering sammenlignet med den nuværende ordning.

Danmark har traditionelt en høj anvendelse af den eksisterende skolemælksordning under den nuværende ordning. Kommissionen har oplyst, at grunden til, at man til denne del af ordningen har valgt de to kriterier – andel af seks- til tiårige og historisk tildeling – er, at man vil undgå en radikal opgang eller nedgang af tildeling af midler til medlemslandene. Indførelsen af bestemmelsen om andelen af seks- til tiårige kan dog ventes at få en vis negativ betydning for den fremtidige danske andel af budgettet.

Administrative udgifter og byrder

Det vurderes umiddelbart, at en samordning af de to hidtidige støtteordninger vil kunne medføre visse forenklinger og synergier for såvel skoler, erhvervsdrivende og nationale

myndigheder i Danmark. Dette opnås eksempelvis gennem udarbejdelse af én fælles flerårig strategi og anvendelse af fælles ledsageforanstaltninger. Der har dog ikke hidtil været krav om ledsageforanstaltninger under skolemælksordningen, ligesom øgede krav til overvågning og evaluering kan medføre øgede administrative omkostninger. Dette vil dog i høj grad afhænge af indholdet i de kommende gennemførelsesbestemmelser.

Høring

Sagen har været i høring i § 2-udvalget (landbrug) og Det Rådgivende Fødevarerudvalgs EU-underudvalg.

Landbrug & Fødevarer fremhæver, at det vigtigste formål med de eksisterende ordninger om skolemælk og skolefrugt/grønt er, at børn får adgang til frisk frugt og grønt og mælk samt får en god oplevelse af at drikke mælk og at spise frugt og grønt. I den forbindelse er Landbrug & Fødevarer generelt optaget af, at den gode smag og de sunde produkter medvirker til at lægge grundlaget for sunde kostvaner.

Landbrug & Fødevarer er i udgangspunktet indstillet på at se på forenklinger og lettelser i forhold til de eksisterende ordninger og indhente de synergieffekter, der måtte være. Præmissen fra Landbrug & Fødevarers side er at få mest sundhed til skolebørn for pengene.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at der konkret er brug for, at forslaget ikke indebærer en udhuling af bevillingerne til skolemælk og - frugt og grønt. Det er således for det første uklart hvilken betydning forslagets henvisning til "*udviklingsniveauet for regionerne indenfor en medlemsstat*" får for ordningernes budget og gennemførelse i Danmark. Landbrug & Fødevarer påpeger endvidere, at forslaget lægger op til, at andre landbrugsprodukter kan få del i de afsatte midler, og at muligheden for at overflytte 15 % af midlerne fra skolefrugtordningen til skolemælksordningen og omvendt, kan medføre en uheldig konkurrence mellem de involverede sektorer. Landbrug & Fødevarer finder begge dele uhensigtsmæssige.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at der indgår andre landbrugsprodukter end mælk, og frugt og grøntsager i en sund og varieret kost. Landbrug & Fødevarer mener, at det er en god ide, at også disse produkter gennem fokuserede indsatser når skolebørnene. Landbrug & Fødevarer mener ikke, at det bør ske ved brug af eksisterende midler, men med nye budgetmidler.

Landbrug & Fødevarer mener også, at der er behov for, at man fra dansk side er opmærksom på og modarbejder eventuelle tilløb til UHT mælk til skolebørnene. Det tager Landbrug & Fødevarer klart afstand fra. Landbrug & Fødevarer påpeger, at 99,5 % af alt dansk drikkemælk er ikke UHT behandlet, og danskerne har generelt modvilje mod UHT mælk som drikkemælk. Landbrug & Fødevarer anser ikke UHT mælk som drikkemælk i en skolemælksordning for en farbar vej for skolemælksordningen, da det direkte modvirker den overordnede strategi med skolemælksordningen, nemlig at give kommende generationer (fremtidens forbrugere) nogle gode mælkevaner/præferencer.

Landbrug & Fødevarer opfordrer til, at erhvervet bliver inddraget i forløbet om udarbejdelse af den danske strategi for brug af skoleordningerne. Landbrug & Fødevarer ser således frem til kommende drøftelser om forslag, som i større grad sikrer børn og unge gode og blivende vaner i forhold til at vælge sundt.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen forholder sig som udgangspunkt positivt til at samle de nuværende to ordninger i en fælles skoleordning med henblik på at høste synergi og forenkling af ordningerne for skolefrugt og skolemælk, som begge har fokus på skolebørn og på at sikre disse sund kost og ernæring. Regeringen lægger vægt på, at der fastlægges enkle og fleksible rammer for ordningen, som kan afpasses efter nationale og lokale forhold, herunder, at der i fordelingen af midler også tages hensyn til hidtidig anvendelse af de eksisterende ordninger. Regeringen finder endvidere, at støttesatser bør fastsættes efter proceduren i Traktatens artikel 43, stk. 3.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

På baggrund af en kort præsentation og første drøftelse i Rådet, har medlemsstaterne overordnet taget godt imod forslaget om at samle de nuværende to ordninger i én for herved at opnå synergi og forenklinger. Samtidig er der udbredt modstand mod, at Rådet med forslaget fratages retten til at fastsætte støtteniveauerne. En del medlemsstater finder ikke, at der skal ske en indskrænkning i de støtteberettigede produkter. De pågældende medlemsstater mener således, at for eksempel ost og yoghurt fortsat skal være støtteberettigede. Der er delte holdninger til, hvorledes fordelingen af de nationale kuverter skal ske og i hvilket omfang den hidtidige anvendelse af de nuværende ordninger skal indgå som kriterium ved fordelingen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 7. februar 2014 forud for rådsmøde den (landbrug og fiskeri) den 17. februar, jf. samlenotat oversendt den 30. januar 2014.

Der er oversendt grundnotat om forslaget til Folketingets Europaudvalg den 3. marts 2014.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

8. Gennemførelse af den fælles fiskeripolitik: Discardplaner KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

Der er vedtaget nye overordnede rammer for den fælles fiskeripolitik i en ny grundforordning. Et af de centrale elementer i reformen af den fælles fiskeripolitik er gradvis at bringe udsmid til ophør i alle fiskerier, ved at der indføres et udsmidsforbud. Tidsplanen for indførelse af udsmidsforbuddet fremgår af den nye grundforordning. Første del af udsmidsforbuddet skal introduceres senest den 1. januar 2015 og omfatter pelagiske arter, industrifiskeri og fiskeri i Østersøen. Et væsentligt element i indførelsen af udsmidsforbuddet er vedtagelsen af en såkaldt discardplan (plan for udsmid) for de respektive fiskerier i de enkelte områder.

Baggrund

Grundforordningen 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, særligt artikel 18, lægger op til et udvidet regionalt samarbejde mellem medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i geografiske områder inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik. De pågældende medlemsstater kan med hjemmel i artikel 18 fremsende en fælles henstilling om indholdet til en discardplan (plan for udsmid) til Kommissionen. Kommissionen kan på baggrund af den

fælles henstilling vedtage en endelig discardplan indeholdende de elementer, som i henhold til grundforordningen kan inkluderes i en discardplan.

Forslag til discardplaner vedtages af Kommissionen med hjemmel i grundforordningen 1380/2013, særligt artikel 15, stk. 6 og 18 som en delegeret retsakt. Den delegerede retsakt kan kun træde i kraft, hvis Europa-Parlamentet eller Rådet ikke gør indsigelse inden for en frist på 2 måneder. Fristen for indsigelse kan forlænges med 2 måneder efter anmodning fra enten Europa-Parlamentet eller Rådet. Europa-Parlamentet træffer beslutning om indsigelse med simpelt flertal. Rådet træffer beslutning om indsigelse med kvalificeret flertal.

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni 2014 med henblik på status og udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Gennemførelsen af discardplaner er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Der er vedtaget nye overordnede rammer for den fælles fiskeripolitik i en ny grundforordning, som er formelt vedtaget i december 2013. Et af de centrale elementer i reformen af den fælles fiskeripolitik er gradvis at bringe udsmid til ophør i alle fiskerier, ved at der indføres et udsmidsforbud (landingsforpligtelse). Tidsplanen for indførelse af udsmidsforbuddet fremgår af den nye grundforordning. Første del af udsmidsforbuddet skal introduceres senest den 1. januar 2015 og omfatter fiskeri efter pelagiske arter, industrifiskeri og fiskeri i Østersøen.

Med henblik på implementeringen af udsmidsforbuddet skal der gennemføres visse tilpasninger af de gældende regelsæt, herunder justering af visse tekniske regler og kontrolregler. Denne justering foretages i det generelle udsmidsforslag (omnibus)¹.

Et andet væsentligt element i indførelsen af udsmidsforbuddet er vedtagelsen af en discardplan for de respektive fiskerier i de enkelte områder. En discardplan skal i henhold til artikel 15, stk. 5 i grundforordningen indeholde følgende elementer:

- Specifikke bestemmelser for fiskeri eller arter, omfattet af udsmidsforbuddet,
- Specifikke undtagelser fra udsmidsforbuddet for så vidt angår arter, som ifølge videnskabelig dokumentation udviser en høj overlevelsesrate,
- Bestemmelser om særlige undtagelser ("de minimis")²
- Bestemmelser om fangstdokumentation
- Hvis det er relevant, fastsættelse af bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser³.

¹ Jf. KOM (2013) 889 om forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2187/2005, (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 2347/2002 og (EF) nr. 1224/2009 for så vidt angår landingsforpligtelsen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1434/98.

² "De minimis" er en begrænset undtagelsesbestemmelse, som indebærer, at visse fangster inden for en nærmere fastsat grænse ikke skal fratrækkes en kvote, ligesom der ikke er krav om, at sådanne fangster skal bringes i land, men de skal dog registreres fuldt ud. Den overordnede bestemmelse fremgår af grundforordningen, mens de nærmere betingelser fastlægges i udsmidsplanerne.

³ Fisk under bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse må i henhold til grundforordningen ikke sælges, frembydes eller udbydes til salg til direkte konsum, og anvendelsen begrænses til andre formål, herunder fiskemel, fiskeolie, foder til selskabsdyr, tilsætningsstoffer, lægemidler og kosmetik.

Kommissionen har anmodet om, at fælles henstillinger om discardplaner fremsendes til Kommissionen inden den 25. juni 2014 for så vidt angår de udsnidsforbud, som træder i kraft den 1. januar 2015. En discardplan gælder ifølge grundforordningen alene for en 3-årig periode.

Den nye fælles fiskeripolitik lægger op til et øget regionalt samarbejde mellem medlemsstaterne, herunder i forbindelse med udarbejdelse af udkast til discardplaner gennem udarbejdelse af fælles henstillinger. Alle berørte medlemsstater i en region skal opnå enighed om en fælles henstilling med henblik på en forelæggelse for Kommissionen. Det indebærer, at de enkelte medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse forud for fremsendelsen af den fælles henstilling skal tilkendegive, om de kan tilslutte sig den fælles henstilling. Medlemsstaterne på fiskeriområdet samarbejder inden for rammerne af det regionale samarbejde i henholdsvis "BALTFISH" i Østersøen (Østersø medlemsstaterne), "Scheveningen" i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat (Nordsø medlemsstaterne) og North Western Waters gruppen (NWW) i de nordvestlige farvande. For øvrige farvande, hvor der ikke er direkte danske fiskeriinteresser, er der også etableret regionale samarbejdsgrupper.

Følgende kan oplyses om status for udkast til de planer, som skal træde i kraft senest den 1. januar 2015:

Discardplanen for Østersøen

Danmark har varetaget opgaven med koordinering af et udkast til fælles henstilling om indførelse af udsnidsforbuddet i Østersøen. Den regionale koordination er foregået inden for rammerne af BALTFISH samarbejdet. Medlemsstaterne i BALTFISH har udarbejdet en fælles henstilling om indholdet til discardplanen, som er fremsendt til Kommissionen den 27. maj 2014. På basis heraf vil Kommissionen udarbejde forslag til en delegeret retsakt, som bliver det juridiske grundlag for indførelse af discardplanen. Elementer i planen:

- Arter: Sild, brisling laks, torsk (2015) og rødspætte og havørred senest fra 2017
- Undtagelser: Laks og torsk, der fanges og genudsættes levende med nærmere bestemte stationære redskaber.
- De minimis: Det foreslås at de minimis ikke anvendes ikke på nuværende tidspunkt, såfremt der findes en anden løsning i relation til beskadigede fisk. Alternativt anvendes de minimis for beskadigede fisk, hvilket hovedsageligt vil være laks og torsk, der er beskadiget af sæler, hvor de minimis kan anvendes for op til 7 % faldende gradvist til 5 % af de enkelte landes fangster af den pågældende bestand.
- Dokumentation: I første omgang ved brug af allerede kendte instrumenter.
- Bevarelsesmæssig mindstestørrelse: Nedsættes fra 38 cm til 35 cm for torsk.

Discardplanen for pelagisk fiskeri i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat

Tyskland varetager opgaven med koordinering af et udkast til fælles henstilling om indførelse af udsnidsforbuddet i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat for fiskeri efter små pelagiske (sild, makrel, hestemakrel, blåhvilling og guldlaks). I tilknytning til udkastet til henstillingen er der fremsat forslag til undtagelser fra udsnidsforbuddet ved brug af forskellige redskabstyper, med henvisning til høj overlevelse ved genudsættelse. Drøftelse heraf udstår. Derimod lægges der ikke op til anvendelse af de minimis-undtagelser fra udsnidsforbuddet, men der er modtaget et forslag fra Frankrig om undtagelse for småskalafiskeriet.

Endelig foreslås det, at bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser for arterne omfattet af planen fjernes.

Scheveningengruppen har nedsat en kontrolgruppe, som under dens arbejde med de pelagiske fiskerier har foretaget en analyse af kontrolinstrumenter, som i givet fald kunne anvendes for at overvåge efterlevelsen af udsמידsforbuddet, og kategoriseret disse efter effektivitet. Videre er der foretaget en risikovurdering af de pelagiske fiskerier efter arter og flådesegmenter. Det er hensigten at foreslå de mest effektive kontrolinstrumenter (elektronisk fjernovervågning og observatører) anvendt i de fiskerier, som vurderes at have den højeste risiko.

Discardplanen for pelagisk fiskeri i de nordvestlige farvande

I NWW-gruppen har medlemsstaterne på skift påtaget sig opgaven med koordinering af et udkast til fælles henstilling om indførelse af udsמידsforbuddet i de nordvestlige farvande for fiskeri efter små pelagiske (sild, makrel, hestemakrel, blåhvilling, havgalt, brisling og guldlaks) arter.

I tilknytning til udkastet til henstillingen er der fremsat forslag til undtagelsesbestemmelser fra udsמידsforbuddet som de minimis undtagelser.

Der forventes ikke, at kunne opnås enighed i gruppen om at ophæve de nuværende bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser for arterne omfattet af planen.

I relation til dokumentation og kontrol henvises der til det ovenfor anførte herom i discardplanen for pelagisk fiskeri i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat.

Discardplanen for industrifiskeri

Danmark varetager opgaven med koordinering af et udkast til fælles henstilling om indførelse af udsמידsforbuddet for industrifiskeri, som omfatter fiskerierne efter brisling, sperling og tobis i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat. Der er i udkastet til henstillingen ikke foreslået undtagelser fra udsמידsforbuddet for enkelte redskabstyper som følge af høj overlevelseseffekt eller de minimis reglen.

For så vidt angår bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser foreslås det at videreføre det gældende regime, hvor der ikke er fastsat mindstereferencetørrelser.

I relation til dokumentation og kontrol henvises der til det ovenfor anførte herom i discardplanen for pelagisk fiskeri i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat i det omfang dette kan overføres til industrifiskeriet.

Udtalelser

Europa-Parlamentet vil få forelagt de delegerede retsakter.

Konsekvenser

Der er allerede forudset statsfinansielle og administrative konsekvenser for det offentlige ved indførelse af udsמידsforbuddet, som er vedtaget i forbindelse med den nye grundforordning. Ligeledes er det forudset, at overgangen i forbindelse med indførelsen af udsמידsforbuddet vil have erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet. Det er vurderingen, at udsמידsforbuddet på sigt vil bidrage til en mere effektiv og bæredygtig anvendelse af ressourcerne.

I relation til den konkrete discardplan forudses der først og fremmest øgede udgifter til administration og i relation til kontroldelen. Der vil endvidere være erhvervsøkonomiske konsekvenser, der især vil afhænge af, hvordan kontroldelen tilrettelægges.

Høring

Sagen har været forelagt § 5-udvalget (fiskeri).

Danmarks Fiskeriforening udtrykte stor bekymring for den usikkerhed, der fortsat var i forhold til fortolkning af flere af reglerne i lyset af, at de første discardforbud finder anvendelse fra 1. januar 2015 – det skabte dermed usikkerhed for fiskerne. Det gjaldt ikke kun i forhold til fortolkningen af de minimis i discardplaner, men også i forhold til andre elementer, som er knyttet til implementeringen af discardforbuddet, herunder for eksempel muligheden for afskrivning af bifangster på kvoten for målarter op til 9 % af den pågældende kvote for målarter. Der blev ligeledes udtrykt bekymring for visse konsekvenser af regionaliseringen i form af forskellige regler i forskellige områder, selvom det vedrørte samme fiskeri.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) tilsluttede sig bekymringen for forskellige regler i forskellige områder, særligt i forhold til pelagisk fiskeri. Der blev opfordret til at forsøge at opnå en ensartet tilgang for at sikre en level playing field. Endvidere så man gerne en yderligere afklaring i relation til risikovurdering af fiskerierne, set i sammenhæng med de erhvervsøkonomiske konsekvenser i relation til kontroldelen.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen forholder sig positivt til gennemførelse af tiltag i fiskeriforvaltningen, som følger af den nye grundforordning.

Regeringen vil arbejde for at få et praktisk velfungerende udsמידsforbud, og for at reglerne bliver så enkle, kontrollerbare og omkostningseffektive som muligt.

Regeringen lægger vægt på, at man opnår en harmoniseret fortolkning af rækkevidden af visse undtagelsesbestemmelser til udsמידsforbuddet, herunder de minimis. Samtidig lægger man vægt på, at der tages hensyn til de særlige forhold i de enkelte farvandsområder.

Regeringen arbejder for en harmoniseret tilgang regionalt i forhold til dokumentation og kontrol, idet regeringen fortsat ser kameraovervågning som et godt middel til at sikre en effektiv kontrol til overholdelse af udsמידsforbud.

Regeringen arbejder for, at der findes en løsning i forhold til sælbeskadigede fisk, enten i omnibusforslaget eller i discardplanerne.

Regeringen vil arbejde for, at Rådet i en overgangsperiode kan fastsætte en fuld kvotetilskrivning, der passer til fiskerimønsteret, indtil den videnskabelige rådgivning er på plads.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemsstaterne lægger generelt vægt på at få et praktisk velfungerende udsמידsforbud, og at reglerne bliver enkle, kontrollerbare og omkostningseffektive.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Orienterende notat om regionalt samarbejde inden for den fælles fiskeripolitik er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 2. april 2014.

Grundnotat om udkast til plan for indførelse af udsmidforbuddet (landingsforpligtelsen) i Østersøen (delegeret retsakt) er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 9. maj 2014.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

9. (Evt.) Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 43/2014 om fastsættelse for 2014 af fiskerimuligheder i EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande for så vidt angår lodde KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen forventes at fremlægge et forslag til ændring af Rådets forordning om fastsættelse for 2014 af fiskerimuligheder i EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande for så vidt angår lodde. Formålet med forslaget er at fordele EU's rådhedsmængder til medlemsstaterne (kvoter) for fiskeriet efter lodde. Kommissionens forslag forventes endvidere at indeholde en korrektion af forordningen om fiskerimuligheder og en implementering af visse beslutninger, som er truffet i Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC).

Baggrund

Kommissionen forventes at fremlægge et forslag om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 43/2014 om fastsættelse for 2014 af fiskerimuligheder i EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande for så vidt angår lodde.

Forslaget vil blive fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 3 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni 2014 med henblik på politisk enighed/vedtagelse.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Rådet (landbrug og fiskeri) opnåede i december 2013 politisk enighed om en forordning om fastsættelse for 2014 af fiskerimuligheder i EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande, der er omfattet af internationale forhandlinger eller aftaler. Forordningen blev endelig vedtaget i januar 2014.

Forordningen indeholdt ikke fastsættelsen af fiskerimuligheder for lodde for fiskerisæsonen 2014, da den videnskabelige rådgivning for lodde ikke forelå.

Loddesæsonen for 2014-15 begynder 20. juni 2014 og rådgivningen fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) viser i år, at der er mulighed for et fiskeri i sommersæsonen, hvilket ikke har været tilfældet siden 2011. Ifølge fiskeriprotokollen indgået mellem EU og Grønland er Grønland forpligtet til at tilbyde EU en andel på 7,7 % af TAC'en⁴ af lodde i fiskerisæsonen 20. juni til 30. april. Lodden forsvinder i løbet af august ind i islandsk zone, hvorfor EU alene har mulighed for at fiske lodde under aftalen med Grønland indtil dette tidspunkt.

Kommissionen afventer p.t. det formelle tilbud fra Grønland om fiskerimuligheder efter lodde til Kommissionen som forudsat i fiskeriprotokollen mellem EU og Grønland. Ifølge protokollen skal Grønland senest ved udgangen af maj notificere EU om den forventede TAC for lodde.

Rådgivningen for lodde fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) er blevet offentliggjort den 7. maj 2014. ICES rådgiver på basis af en forsigtighedstilgang, at den foreløbige kvote fastsættes til 50 % af den forudsete kvote for hele fiskerisæsonen, det vil sige en foreløbig kvote på 225.000 tons (af den forventede fulde kvote på 450.000 tons). Grønland kan i henhold til trepartsaftalen mellem Island, Grønland og Norge imidlertid påbegynde fiskeri efter deres del af den fulde kvote. EU-kvoten for lodde vil derfor være mindst ca. 34.650 tons.

Af EU's kvote på 34.650 tons forventes 60 % i henhold til en tidligere aftale reserveret til eksternt brug, og 40 % til internt EU fiskeri.

Danmark har i henhold til fordelingsnøglen ca. 85 % af EU's kvote svarende til ca. 9.052 tons af den forventede loddekvote. Herudover har Storbritannien, Sverige og Tyskland begrænsede kvoteandele, og en lille restmængde er endelig reserveret til andre medlemsstater.

Kommissions forslag forventes endvidere at indeholde en korrektion af forordningen om fiskerimuligheder og en gennemførelse af visse beslutninger, som er truffet i Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC).

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om forslaget.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Fastsættelse af kvoter (TAC) har på kort sigt erhvervsøkonomiske konsekvenser. Danske fiskere har ikke haft en kvote for lodde siden 2011. En kvote i 2014 vil således indebære en bruttoindtjening i loddefiskeriet. Konsekvenserne for bruttoindtjeningen vil imidlertid blandt andet afhænge af den samtidige udvikling i afsætningspriserne samt omkostninger, ikke mindst brændstof, og fiskerimønstre.

Høring

Sagen har været forelagt § 5-udvalget (fiskeri).

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) understregede vigtigheden af, at fiskeriet efter lodde kunne iværksættes snarest muligt med henblik på udnyttelse af den korte fiskesæson.

⁴ TAC = Total Allowable Catch = Totale tilladte fangstmængde.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen forholder sig generelt positivt over for forslaget, idet regeringen støtter, at kvoten fastsættes i overensstemmelse med rådgivningen fra ICES Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og tilbuddet fra Grønland. Regeringen lægger stor vægt på, at kvoten for lodde fastsættes hurtigst muligt, så fiskeriet kan påbegyndes 20. juni 2014.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der vil være bred støtte til forslaget, og det forventes således at blive vedtaget med kvalificeret flertal. Forslaget er sat på dagsordenen efter dansk anmodning.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg

10. Forslag til Rådets afgørelse om den holdning, som skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) KOM (2014) 135

Nyt notat.

Resumé

EU er medlem af Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), som er ansvarlig for bevaring af tun og tunlignende arter i Atlanterhavet og Middelhavet. Blandt EU's medlemsstater fisker blandt andet Frankrig, Italien, Spanien Grækenland, Malta og Cypern i området. Kommissionen har fremsat et forslag til den holdning, som EU skal indtage ved de kommende forhandlinger i ICCAT.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2014) 135 af 11. marts 2014 fremsendt forslag til Rådets afgørelse om den holdning, som skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT).

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 i sammenhæng med henholdsvis TEUF artikel 218, stk. 5, artikel 218, stk. 6, litra a) og artikel 218 stk. 7, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal uden høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Sagen er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

EU deltager i en række regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, der danner ramme for et regionalt samarbejde om bevarelse og forvaltning af tunbestande. EU har været medlem af Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) siden november 1997. ICCAT er ansvarlig for bevaring af tun og tun-lignende arter i Atlanterhavet og Middelhavet.

Der er på nuværende tidspunkt 48 kontraherende parter i konventionen. Danmark fisker ikke i området.

Blandt EU's medlemsstater fisker blandt andet Frankrig, Italien, Spanien, Grækenland, Malta og Cypern i området. Danmark udøver ikke fiskeri efter tun eller andre arter omfattet af ICCAT's reguleringer.

Det fremgår af forslaget til forhandlingsmandatet, at EU i relevant omfang skal stræbe efter at støtte vedtagelsen af følgende tiltag inden for rammerne af ICCAT:

- Foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i konventionsområdet baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, herunder totale tilladte fangstmængder (TAC'er) og kvoter eller indsatsregulering for arter reguleret af ICCAT, som resulterer i eller opretholder udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte, hvor det er muligt inden udgangen af 2015 og på et gradvist stigende grundlag senest inden udgangen af 2020. Om nødvendigt skal det overvejes at indføre særlige foranstaltninger for bestande, der lider under overfiskning, således at fiskeriindsatsen holdes på et niveau, der er i overensstemmelse med fiskerimulighederne.
- Foranstaltninger, der skal forebygge, afværge eller standse Illegalt, u-rapporteret og ureguleret (IUU-fiskeri) i konventionsområdet, herunder opførelse af fartøjer på IUU-lister.
- Foranstaltninger til overvågning, kontrol og tilsyn i konventionsområdet for at sikre en effektiv kontrol og overholdelse af foranstaltninger vedtaget inden for rammerne af ICCAT.
- Foranstaltninger, der skal reducere fiskeriets negative indvirkning på havets biodiversitet og det marine økosystem mest muligt, herunder foranstaltninger til beskyttelse af sårbare marine økosystemer i konventionsområdet i tråd med FN's Generalforsamlings resolutioner, herunder foranstaltninger, der tager sigte på at undgå og i videst muligt omfang reducere uønskede fangster, særlig af økologisk beslægtede arter, samt gradvis at eliminere udsmid.
- Foranstaltninger, der tager sigte på at forbyde fiskeri, der kun har til formål at høste hajfinner, og på at kræve, at alle hajer landes med finnerne på.
- Fremme af sammenhængende holdninger med andre regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, navnlig dem, der deltager i forvaltningen af fiskeriet i Atlanterhavet og tunfiskeriet.
- Supplerende tekniske foranstaltninger baseret på rådgivning fra ICCAT's underorganer.

Dette forhandlingsmandat er horisontalt for EU's forhandlingsposition i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og i overensstemmelse med den nye grundforordning⁵.

Forslaget til forhandlingsmandatet indeholder derudover et særligt afsnit om foranstaltninger for forvaltningen af almindelig tun, som EU skal bestræbe sig på at få ICCAT til at vedtage:

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF.

- At den videnskabelige rådgivning følges nøje og objektivt i forbindelse med forhandlingerne om totale tilladte fangster (TAC'er) med det mål i tiden frem til 2022 med en sandsynlighed på 60-77 % at tilvejebringe en biomasse svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte (B_{msy}).
- At fiskeri- og opdrætskapaciteten forvaltes effektivt for at sikre, at den er i overensstemmelse med den samlede tilladte fangstmængde, som Kommissionen har fastsat.
- At der i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning anvendes strenge tekniske foranstaltninger, som f.eks. mindstestørrelser og lukkede perioder.
- At der sker en styrkelse af kontrolforanstaltningerne i hele forsyningskæden lige fra fiskeri og opdræt til markedsføring og distribution, f.eks. ved hjælp af et elektronisk fangstdokument for almindelig tun.
- At den nuværende fordelingsnøgle som et minimum bevares.
- At de nuværende og fremtidige henstillinger får tilstrækkelig tid til at tilvejebringe de ønskede virkninger.

Disse bestemmelser er en videreførelse af de elementer, som EU skulle arbejde for i relation til almindelig tun i det tidligere forhandlingsmandat for ICCAT (revideret i 2010).

ICCAT vedtog i 2006 en genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og i Middelhavet. Den seneste genopretningsplan er implementeret ved Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 43/2009 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1559/2007 med senere ændringer. Det fremgår af denne, at formålet med planen, der er gældende fra 2007 til udgangen af 2022, er med en sandsynlighed på mindst 60 % at tilvejebringe en biomasse svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte.

Formandskabet har i et udkast til kompromisforslag foreslået at slette teksten om i tiden frem til 2022 med en sandsynlighed på 60-77 % at tilvejebringe en biomasse svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte (B_{msy}), således at teksten bringes fuldt ud i harmoni med grundforordningens tekst og andre forhandlingsmandater. Endvidere har formandskabet foreslået, at det særlige afsnit om foranstaltninger for forvaltningen af almindelig tun alene relaterer sig til østlig almindelig tun.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

Konsekvenser

Forhandlingsmandatet i sig selv har ikke lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen har været forelagt § 5-udvalget (fiskeri).

Greenpeace understregede vigtigheden af forbedring af dataindsamling, idet der manglede information om visse bestande, forvaltet i ICCAT. Endvidere blev vigtigheden af at løse problemer med overkapacitet nævnt.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter generelt bestræbelserne på at sikre et bæredygtigt fiskeri efter tun og andre bestande inden for ICCAT's forvaltningsområde.

Regeringen lægger vægt på, at EU følger grundforordningens generelle principper ved internationale forhandlinger.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er endnu ikke kendskab til andre medlemsstaters holdning.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

11. Forslag til Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2187/2005, (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 2347/2002 og (EF) nr. 1224/2009 for så vidt angår landingsforpligtelsen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1434/98 KOM (2014) 889

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 7. maj 2014. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Et af de centrale formål med reformen af den fælles fiskeripolitik er gradvis at bringe udsmid til ophør i alle fiskerier, ved at der indføres en landingsforpligtelse. Det forventes, at der som et opfølgende led i reformen af den fælles fiskeripolitik skal udarbejdes nye tekniske rammebestemmelser, men de vil ikke være på plads allerede i begyndelsen af 2015, når landingsforpligtelsen gradvist træder i kraft. Kommissionen har derfor fremlagt forslag til forordning, der fjerner eller ændrer de bestemmelser i forordningerne med tekniske foranstaltninger samt forvaltnings- og kontrolforanstaltninger, der i dag forpligter fiskerne til at smide fisk ud, og som er i modstrid med landingsforpligtelsen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2013) 889 af 17. december 2013 fremsendt forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2187/2005, (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 2347/2002 og (EF) nr. 1224/2009 for så vidt angår landingsforpligtelsen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1434/98. Forslaget er oversendt til Rådet den 19. december 2013 i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde. Det er forventningen, at der kan opnås enighed om forslaget i en 1. behandling med Europa-Parlamentet.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni 2014 med henblik på status.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Der er vedtaget nye overordnede rammer for den fælles fiskeripolitik i en ny grundforordning⁶, som er formelt vedtaget i december 2013. Et af de centrale elementer i reformen af den fælles fiskeripolitik er gradvis at bringe udsmid til ophør i alle fiskerier, ved at der indføres en landingsforpligtelse. Tidsplanen for indførelse af landingsforpligtelsen fremgår af den nye grundforordning. Første del af landingsforpligtelsen skal introduceres senest 1. januar 2015 og omfatter pelagiske arter, industrifiskeri og fiskeri i Østersøen.

Det forventes, at der som et opfølgende led i reformen af den fælles fiskeripolitik skal udarbejdes nye tekniske rammebestemmelser, indeholdende den overordnede ramme for regler om, hvordan, hvor og hvornår fiskere må fiske, men de vil ikke være på plads allerede i begyndelsen af 2015, når landingsforpligtelsen gradvist træder i kraft.

Formålet med det foreliggende forslag er derfor at fjerne eller ændre alle de bestemmelser i forordningerne med tekniske foranstaltninger samt forvaltnings- og kontrolforanstaltninger, der i dag forpligter fiskerne til at smide fisk ud, og som er i modstrid med landingsforpligtelsen. Reglerne indgår i en række forskellige forordninger.

Forslaget indebærer blandt andet følgende nye/ændrede bestemmelser:

Nye/ændrede tekniske bevarelsesforanstaltninger:

- Der fastsættes krav om, at alle utilsigtede fangster, der er omfattet af landingsforpligtelsen, og som overskrider grænserne i reglerne om fangstsammensætning, herunder overskrider procentsatserne for bifangster i bestemte områder, på bestemte tidspunkter og for bestemte redskabstyper, skal landes og trækkes fra kvoterne.
- Bestemmelserne om mindstemål i form af mindstelandingsstørrelse erstattes af bestemmelser om bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser.
- Fisk under mindstemål for en art, der ikke er omfattet af landingsforpligtelsen, må ikke beholdes om bord og skal straks genudsættes (svarende til gældende regler).
- Fisk under bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for en art, der er omfattet af landingsforpligtelsen beholdes om bord, landes og trækkes fra kvoterne. De må ikke sælges, frembydes eller udbydes til salg til direkte konsum, og anvendelsen begrænses til andre formål, herunder fiskemel, fiskeolie, foder til selskabsdyr, tilsætningsstoffer, lægemidler og kosmetik, i overensstemmelse med grundforordningens bestemmelser.
- Før fiskeriet på en bestemt fangstrejse påbegyndes, sikrer fartøjsføreren sig, at han for den pågældende fangstrejse og for de bestande, der er omfattet af fangstbegrænsninger, råder over tilstrækkelige kvoter til at dække den sandsynlige fangstsammensætning og overholde de tilladte procentsatser.

Nye/ændrede kontrolforanstaltninger:

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF.

- Med forbehold for specifikke bestemmelser i flerårige planer skal førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 10 meter eller derover føre en fiskerilogbog over deres aktiviteter med specifik angivelse af alle mængder af hver art, der fanges og opbevares om bord (den hidtidige undtagelse for mængder under 50 kg fjernes).
- Bestemmelser om, at logbog, forudanmeldelse, omladningserklæring, landingserklæring, transportdokument, overtagelseserklæring og salgsnota skal indeholde særskilt oplysning om de mængder af hver art, der ikke opfylder kravet om bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse.
- Den tilladte tolerance for de i fiskerilogbogen registrerede skøn over, hvor store mængder fisk i kilogram der er om bord, fastsættes uændret til 10 % for alle arter. Det tilføjes, at hvis fangsten af de enkelte arter er på under 50 kg, er den tilladte tolerance 20 %.
- Registrering i logbogen af mængden af skønnet udsnid per. art for alle arter (den hidtidige undtagelse for mængder under 50 kg fjernes).
- Fiskerfartøjer, der i henhold til EU-lovgivningen eller en afgørelse truffet af en medlemsstat, er omfattet af et krav om anvendelse af elektronisk fjernovervågning med henblik på overvågning af landingsforpligtelsen, skal have installeret et elektronisk fjernovervågnings-system. Systemet skal ved hjælp af kameraer sikre kontinuerlig registrering af oplysninger om fiskeriet og dermed forbundne aktiviteter, herunder forarbejdning af fisken.
- Medlemsstaterne sørger for, at de har den tekniske kapacitet til at analysere og gøre effektiv brug af oplysningerne fra det elektroniske overvågningssystem.
- Bestemmelse om, at fangster af bestande, der er undergivet TAC eller kvoter, rapporteres til Kommissionen med en særskilt oplysning om de mængder, der ikke opfylder kravet om bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse.
- Kravene til mærkning og oplysning for alle partier af fisk i medfør af reglerne om sporbarhed suppleres med krav om særskilt angivelse af de mængder eller antal fisk, der ikke opfylder kravet om bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse.
- Regler om separat opbevaring pr. art om bord på fiskerfartøjer af alle fangster, der ikke opfylder kravet om bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse. Der er fastsat særlige undtagelsesbestemmelser for fangster af visse pelagiske arter og industriarter samt specifikke regler for fartøjer under 12 meter.
- Bestemmelse om, at medlemsstater sikrer, at fangster der er omfattet af de minimis undtagelsen for arter omfattet af landingsforpligtelsen, ikke overskrides.
- Reglerne for fleksibilitet i kvoterne fra år til år ("år-til-år fleksibilitet")⁷ ændres i overensstemmelse med grundforordningens bestemmelser.
- Manglende overholdelse af landingsforpligtelsen defineres som en alvorlig overtrædelse og omfattes af kontrolforordningens pointsystem.
- Bestemmelse om at medlemsstater kan anvende kontrolobservatører med henblik på at overvåge fiskerier, som er omfattet af landingsforpligtelsen.

Andre ændringer:

- Forordning nr. 1434/98⁸, som indeholder fangstsammensætningsregler og dertil knyttede restriktioner for sild, foreslås ophævet, idet reglerne ikke længere anses for relevante i forbindelse med indførelsen af landingsforpligtelsen.

⁷ "År-til-år fleksibilitet" giver mulighed for, i et begrænset omfang, at overføre ubrugte dele af kvoten for de enkelte lande til det efterfølgende år. Ligeledes kan man i begrænset omfang låne af det følgende års kvote.

⁸ Rådets forordning (EF) nr. 1434/98 af 29. juni 1998 om de nærmere betingelser for landing af sild til industrien, bortset fra fødevarerindustrien.

Proceduremæssige bestemmelser:

- Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter/gennemførelsesretsakter i relation til detaljerne for anvendelsen af det elektroniske fjernovervågningssystem. Det drejer sig for så vidt angår delegerede retsakter om de oplysninger, som skal registreres og behandles af systemet, fartøjsførers ansvar, foranstaltninger i tilfælde af tekniske fejl eller funktionssvigt og medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser. For så vidt angår gennemførelsesretsakter drejer det sig om krav og specifikationer, medlemsstaternes kontrolforanstaltninger og Kommissionens adgang til oplysningerne.

Formandskabets kompromisforslag

Formandskabet har fremlagt et udkast til kompromisforslag. Dette kompromisforslag ændrer Kommissionens forslag særligt på følgende områder:

- Det præciseres, at fangstsammensætningsregler fjernes for fangster af arter i fiskerier, som er omfattet af landingsforpligtelsen i grundforordningen, idet reglerne om maskestørrelser opretholdes uændret i forhold til gældende bestemmelser.
- Forbud mod fiskeri i en række lukkede områder for bestemte arter ændres til et forbud mod målrettet fiskeri efter de pågældende arter med specifikke maskestørrelsesintervaller.
- Før fiskeriet på en bestemt fangstrejse påbegyndes, bestræber fartøjsføreren sig på, at der for den pågældende fangstrejse og for de bestande, der er omfattet af fangstbegrænsninger, rådes over tilstrækkelige kvoter til at dække den sandsynlige fangst.
- Det fastslås, at bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser i denne forordning gælder med forbehold for bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, som fastsættes i en discardplan. Endvidere bemyndiges Kommissionen til gennem en delegeret retsakt at fastsætte bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser gennem den regionaliserede tilgang i grundforordningen, som kan afvige fra omnibusforordningens bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser.
- Regler om handelsnormer for så vidt angår størrelser af fisk i forordning nr. 2406/96 (bilag II) ophæves for at sikre harmoni med reglerne om bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser.
- Der stilles fortsat krav om separat opbevaring om bord på fiskerfartøjer af alle fangster, der ikke opfylder kravet om bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse, men de kan opbevares samlet og ikke art for art. Der er fortsat fastsat særlige undtagelsesbestemmelser for fangster af visse pelagiske arter og industriarter samt specifikke regler for fartøjer under 12 meter.
- Den hidtidige undtagelse for mængder under 50 kg for registrering i logbogen genindsættes. Som konsekvens heraf fjernes den foreslåede tolerancemargin på 20 % for fangsten af de enkelte arter på under 50 kg. Det anføres, at 50 kg grænsen gælder så snart fangster af en art overstiger 50 kg.
- Manglende overholdelse af landingsforpligtelsen defineres først som en alvorlig overtrædelse og omfattes af kontrolforordningens pointsystem fra 1. januar 2017.
- Det præciseres, at bestemmelserne om fjernovervågning alene finder anvendelse, hvis der træffes beslutning herom i EU-regler eller af en medlemsstat. Systemet til fjernovervågning skal godkendes af de kompetente myndigheder. De nærmere detaljer for anvendelsen af det elektroniske fjernovervågningssystem vedtages nu alene i gennemførelsesbestemmelser, og ikke gennem delegerede retsakter. Systemet skal sikre kontinuerlig registrering af oplysninger om fiskeriet og dermed forbundne aktiviteter, herunder forarbejd-

ning af fangsten gennem kamera eller andre elektroniske midler, som kan registrere alle forhold relateret til at sætte og hale fiskeredskaber.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Forslaget er sendt til Europa-Parlamentets fiskeriudvalg. Grundet det forestående valg til Europa-Parlamentet har fiskeriudvalget valgt ikke at arbejde videre med forslaget, og har i stedet overladt arbejdet med forslaget til det kommende Europa-Parlament.

Konsekvenser

Der er allerede forudset statsfinansielle og administrative konsekvenser for det offentlige ved indførelse af landingsforpligtelsen, som er vedtaget i forbindelse med den nye grundforordning. Ligeledes er det forudset, at overgang til en landingsforpligtelse vil have erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet. På længere sigt forventes det imidlertid, at erhvervet kan opnå øget indtjening som følge af et langsigtet bæredygtigt fiskeri.

Det foreliggende forslag er en konsekvens af beslutningen om indførelse af landingsforpligtelsen og et led i den konkrete udmøntning af indførelsen af landingsforpligtelsen.

Forslaget forudses særligt at indebære statsfinansielle konsekvenser i relation til administration af de øgede registreringsforpligtelser og kontrollen af reglerne for gennemførelsen af landingsforpligtelsen. Forslaget forudses særligt at indebære erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet som følge af supplerende registreringsforpligtelser ved fjernelse af 50 kg bagatelgrænsen og regler om opbevaring om bord på fartøjerne. Det bemærkes, at i formandskabets seneste kompromisforslag opretholdes den hidtidige 50 kg bagatelgrænse, og reglerne om opbevaring om bord på fartøjerne er justeret i forhold til det oprindelige forslag med henblik på at lette den praktiske håndtering.

Høring

Forslaget har været forelagt § 5-udvalget (fiskeri).

Danmarks Fiskeriforening bemærkede, at der i det foreliggende udkast til kompromistekst fra Rådet var positive elementer. Vigtigheden af at finde en løsning i forhold til registrering i logbogen af fangster, som opbevares i løs vægt (bulk) om bord på fiskerfartøjer blev understreget. Der var også fortsat andre elementer af mere teknisk karakter, som der fortsat var behov for afklaring af, og i den sammenhæng var opfattelsen, at Rådet burde bruge den nødvendige tid indtil Europa-Parlamentet ville være klar til at indlede forhandlinger, til at få teksten finpudset.

Danmarks Fiskeriforening henviste til tidligere afgivne høringssvar og understregede opbakningen til formandskabets kompromisforslag om fjernelse af målartsbestemmelsen. Danmarks Fiskeriforening gentog problemerne med at fjerne den nuværende 50 kg bagatelgrænse for logbogsregistreringer. Danmarks Fiskeriforening var endvidere bekymret for tidshorizonten for vedtagelsen af forslaget i forhold til gennemførelsen af udsmidtsforbuddet.

Danmarks Fiskeriforening finder grundlæggende at forslaget er skuffende uambitiøst og mangler tiltag, som imødekommer fiskerisektoren. Danmarks Fiskeriforening påpeger, at forslaget vil medføre betydelige økonomiske og administrative omkostninger for fiskerierhvervet. Dan-

marks Fiskeriforening finder det misvisende, at "erhvervet kan opnå øget indtjening som følge af et langsigtet bæredygtigt fiskeri", og bemærker, at en stor del af det danske fiskeri allerede i dag er bæredygtigt. Danmarks Fiskeriforening kan ikke støtte, at de nuværende målartsbestemmelser knyttet til anvendelsen af bestemte redskaber videreføres, da det, når al fangst skal registreres og ilandbringes, bør være op til den enkelte fisker, hvordan han ønsker at udnytte sine fiskerimuligheder, herunder valg af maskestørrelse. Kravet om, at fiskeren inden en fangstrejse skal sikre sig tilstrækkelige kvoter til at dække den sandsynlige fangstsammensætning, findes endvidere ikke praktisk gennemførlig. Danmarks Fiskeriforening finder, at reglerne for opbevaring af fangster, som ikke opfylder de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, vil få betydelige tekniske og økonomiske konsekvenser, og finder teksten uacceptabel, uagtet at fartøjer under 12 meter er undtaget. Endvidere findes det for vidtgående, at fisk under bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse skal omfattes af sporbarhedsreglerne. Danmarks Fiskeriforening bemærker, at forslaget burde følge op på anbefalinger fra STECF om, at mindstemål/referencestørrelser for torsk i Østersøen nedsættes fra 38 til 35 cm. Endvidere at der bør åbnes op for, at der kan fiskes i både østlige og vestlige Østersø på samme fangstrejse.

Angående kontrolreglerne finder Danmarks Fiskeriforening, at forslagene til ændringer er en yderligere skærpelse af de nuværende regler. Der fremhæves specifikt forslaget om at fjerne den nuværende 50 kg bagatelgrænse for logbogsregistreringer. Det foreslås videre, at logbogstolerancen for alle fangstmængder bør sættes til 20 pct. Danmarks Fiskeriforening finder, at forslagets tekst om elektronisk overvågning bør reduceres, så det er op til medlemslandet at sikre en tilstrækkelig dokumentation.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) støttede vigtigheden af at finde en løsning i forhold til registrering i logbogen af fangster, som opbevares i løs vægt (bulk) om bord på fiskerfartøjer. Endvidere understregede organisationen vigtigheden af at opnå en harmoniseret tilgang for eksempel i forhold til bevarelsesmæssige mindstestørrelser.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) gentog, at man ikke mente, at en ophævelse af regler om fangstsammensætning og målartsprocenter umiddelbart var en løsning. Det var desuden vigtigt at se disse tekniske regler i sammenhæng med discardplanerne. DPPO var endvidere bekymret for tidshorizonten for vedtagelsen af forslaget i forhold til gennemførelsen af udsמידsforbuddet.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) finder ikke, at forordningen rummer de forventede tekniske og forvaltningsmæssige tiltag, som skal styrke bæredygtighed og økonomi i fiskeriet og i forarbejdningssektoren. Foreningen forholder sig blandt andet særligt kritisk over for fortsatte krav til overholdelse af specifikke maskestørrelser, frem for at overlade det til fiskeren at sikre den optimale selektivitet i fiskeriet og udnytte landingspåbuddets direkte incitament til at søge tekniske løsninger, der sikrer selektivitet og lønsomhed. Tilsvarende ses reglerne om fangstsammensætning og målartsprocenter ikke umiddelbart at have mening under et system med landingsforpligtelse. Endvidere findes kravet om at fiskeren inden en fangstrejse skal sikre sig tilstrækkelige kvoter til at dække den sandsynlige fangstsammensætning ikke praktisk gennemførlig. Omvendt finder DPPO ikke, at en ophævelse af regler om fangstsammensætning og målartsprocenter umiddelbart er en løsning, da en ophævelse forudsætter, at individuelle rettigheder respekteres, og at kvoteudnyttelsen samlet set maksimeres. DPPO finder endvidere, at de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser bør afskaffes, så

markedskræfterne kan afgøre, hvilke fisk der skal spises, og hvilke fisk der skal reduceres til mel og olie. DPPO finder, at restriktioner i anvendelse af automatisk klassificeringsudstyr bør fjernes, da opdeling efter art og størrelse kan blive af afgørende betydning for økonomien i de pelagiske fiskerier. Ligeledes bør forbud mod fysisk eller kemisk forarbejdning fjernes, således at den enkelte fisker kan optimere værdien af fangsten. Endelig påpeger foreningen, at tolerancemarginen for skøn over mængder på 10 % pr. art i logbogen ikke kan fungere for pelagiske fangster og industrifangster – som minimum bør det ændres til 10 % af den samlede fangst.

Marine Ingredients Denmark anfører, at indførelsen af en landingsforpligtelse til at bringe alle fisk i land som udgangspunkt burde føre til en forenkling af gældende regelsæt for udøvelsen af fiskeri og håndtering af fisk, for derved at sikre et fremtidigt bæredygtigt og operationelt fiskeri, hvilket ikke ses at være tilfældet med det aktuelle forslag. Marine Ingredients Denmark bemærker, at der ses at være en modsætning mellem opretholdelsen af en regulering af fangstsammensætning og målartsbestemmelser, samt kravet om at alle fangster landes. Endvidere finder foreningen, at begrænsninger i maskestørrelser bør ophæves, så fiskeren kan optimere sit fiskeri gennem anvendelsen af de mest hensigtsmæssige maskestørrelser. Kravet om, at fiskeren inden en fangstrejse skal sikre sig tilstrækkelig kvote til at dække den sandsynlige fangstsammensætning, findes ikke praktisk gennemførlig. Marine Ingredients Denmark finder endvidere, at bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser bør afskaffes, så det er op til markedskræfterne at sikre en værtdioptimering af de fisk, der bringes i land.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen arbejder for, at gennemførelse af landingsforpligtelsen vil føre til et praktisk vel-fungerende udsnidsforbud. Regeringen vil arbejde for, at Rådet i en overgangsperiode kan fastsætte en fuld kvotetilskrivning, der passer til fiskerimønsteret, indtil den videnskabelige rådgivning er på plads.

Regeringen lægger vægt på, at reglerne bliver enkle, kontrollerbare og omkostningseffektive. Regeringen arbejder i den forbindelse blandt andet for,

- at reglerne om opbevaring af fangster om bord bliver praktisk håndterbare,
- at den nuværende 50 kg bagatelgrænse for logbogsregistreringer opretholdes, og
- at udløsningsfaktoren for registrering af fangster på artsniveau, som opbevares i løs vægt (bulk) ombord på fiskerfartøjerne, ændres, for eksempel til en procentgrænse.

Regeringen finder, at havdageordningen i Østersøen bør fjernes, og at fartøjer, som anvender kamera, skal kunne undtages fra fiskeriindsatsbegrænsninger i alle områder.

Regeringen arbejder for en reduktion af den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse for torsk i Østersøen fra 38 cm til 35 cm og for fjernelse af bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser for pelagiske bestande – enten i dette forslag eller i discardplanerne henholdsvis for Østersøen og for pelagiske bestande.

Regeringen arbejder for, at der findes en løsning i forhold til sælbeskadigede fisk, enten i dette forslag eller i discardplanerne.

Regeringen finder, at der ved anvendelse af henholdsvis gennemførelsesretsakter og/eller delegerede retsakter må foretages en konkret vurdering ud fra bestemmelsens karakter og væsentlighed.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemsstaterne lægger generelt vægt på en hurtig vedtagelse af forslaget og har i den sammenhæng også en vis forståelse for, at forslaget alene kan sikre løsning på grundlæggende behov for ændring af regelsæt af hensyn til implementeringen af landingsforpligtelsen. Medlemsstaterne forholder sig generelt mere skeptiske i forhold til forskellige elementer i kontrol-delen af forslaget end til de tekniske regler.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 15. maj 2014 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19. maj 2014, jf. samlenotat oversendt den 7. maj 2014.

Revideret grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 31. januar 2014

Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 14. januar 2014.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.